MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

உ

சிவமயம்.

சித்தவடமான்மியம்.

காப்பு.

நீர மான்மதி வேணிய னேயமார்
சீர மான்மதிச் சித்த வடத்திய
ஏர மான்மதி தேற்றுமென் றைங்கரப்
பேர மான்மதி யாப்பதம் பேணுவாம். (௧)

வாழ்த்து.

வான்வ ழங்குக மல்குக பல்வளந்
தான்வ ழங்குக பூதிமுச் சாதன
மேன்வ ழங்குக வேத சிவாகமங்
கோன்வ ழங்கரு ணீதி குலாவுக. (௨)

நூற்பயன்.

பன்னு சித்த வடப்பெரு மான்மியஞ்
சொன்ன வுத்தமர் கேள்விசெய் தூயவர்
துன்னி கச்சுகந் துய்த்தனர் முற்றுமை
தன்னி டத்தரன் பூங்கழல் சார்வரால். (௩)

கடவுள்வாழ்த்து.

ஆதிசிதம்பரேசர்.

பூமன் மாதவ ஞாதியர் போற்றிய
காமம் யாவுங் களிப்ப வளித்திருஞ்
சேம வாழ்வரு ளாதி சிதம்பர
நாம நாயகன் சேவடி நாடுவாம். (௧)

சிவகாமியம்மை.

நாம வல்லி மலர்ப்பதந் தாழ்ந்தவர்க்
கியாம வல்லின் மறைக்கு மிருண்மலச்
சேம வல்லி சிதைக்குஞ் சிவைசிவ
காம வல்லி யடிக்கம லங்களே. (௨)

வீரட்டேசுரர். வேறு.

கருகிய மங்கடந்துந் தொண்டரிற்போந் தருளுநிலை தலை
க்கப் போக்கு, வரவிலனு கியுஞ்சித்த வடமடத்திற் கதிகை
யொரீஇ வந்நாங் கன்பு, தருதிலக வதியன்னை தனக்கருளிப்
புரமுவர் தயக்காங் கெய்தி, யருள்பெரிய வட்மையிடத்
தமர்வீரட் டேசனடி யகத்துள் வைப்பாம். (௩)

நடேசர். வேறு.

அன்னை யாயுமி னின்றவ னாருயிர்க்
கின்ன லந்தரத் தேன்றுகண் டின்புற

நன்ன னாங்கொழி னித்த நவிற்றிடு
மென்னை யாளுடை யான்கழ லேத்துவாம். (எ)

தக்ஷிணாமூர்த்தி.

குரவ னென்று குறிப்பவர் யாருந்தங்
குரவ னென்று குறிக்கு நலத்தினைக்
குரவு பூண வடகிழல் கொண்டமர்
குரவ னுண்மலர்ச் சேவடி கூறுவாம். (அ)

கணேச சுப்பிரமணியர்கள்.

இவ்வ வின்புற வானனக் கீந்தபவோர்
களப மாகிக் கடிதுசென் றானையவ்
வளவின் வல்லி வலிய வளைப்பவின்
புளம கிழ்ந்த வொருவனை யுன்னுவாம். (௯)

வீரபத்திரர், வைரவர், நந்திகேசுரர்.

தக்கன் யாமகஞ் சாய்த்த தலைவனைச்
செக்கண் மான்மகன் சென்னியங் கொய்தனை
முக்க ணெந்தை கயிலையின் முன்னமர்
மிக்க நந்தி விமலனைப் போற்றுவாம். (௰)

விண்டு, இலக்குமி, சரஸ்வதி, அகத்தியர்.

உலக ளந்த வொருவ னிறத்துமார்ந்
தலகில் செல்வ மளிக்கு மிறைவிதாற்

றலைகொள் பாரதி தண்டமிழ் தந்தருண்
மலைய மாமுனி பாதம் வழுத்துவாம். (கக)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் வேறு.

அமுதுணர் வளிப்போ ரன்னை யத்தரே யவரே யீச, னுமை
யவ ளிருவே ளுற்றிங் கோருரு வாயும் வீர்ம, கிமிர்வலத்
தமுது சுட்டர் நிலையுணர்த் திளங்கோ லத்தோ, டையய
ருள் காழி வாழ்சே யிணையடிப் புணைபெற் றுய்வாம். (கஉ)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

தொடர்வறத் தொடர்ந்து சுத்தாத் துவிதவாம் வொன்றி
நின்று, மடிமையென் றோங்குங் காட்டற் கஞ்சலி கரமும்
பாசங், கடிபுழு வார ஞானக் கதிர்படைக் கலமுங் கொ
ண்ட, விடையரு வன்பின் கோலத் திறைவனை யிறைஞ்சி
வாழ்வாம். (கங)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

சிவராச யோகச் செங்கோல் செந்நெறிச் செலுத்துஞ் செ
ங்கோ, றவராசச் செங்கோல் செண்டு தம்பிரான் றோழ
ரென்பேர், புவிராச மன்றற் கோலஞ் சிவன்றரப் பூண்ட
நாவற், கவிராசராச நம்பி கனைகழ லிணைவிற் கொள்வாம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

கற்பன வமையு மென்று கழறிய மிடங்கைக் கொண்டே
தற்பரன் கைச்சாத் தென்று தனித்திரு வாசகத்தை, யற

பிணைநந் தெழுந்தெண் கண்டி வலங்கைக்கொண் டருளு மண்
ணல், சிறப்புத்தகமல நாளருந் சென்னிவைத் தின்ன தீர்ப்பாம்.

சண்டேசுரர், அறுபத்துமூவர், நம்பியாண்டார் நம்பிகள், சேக்கிழார். வேறு.

தம்பி ரான்பொற் சடைக்கொன்றைத் தாரினோன்
மபபு தொண்டத் தொகையமர் பண்பினோர்
நம்பி யாண்டாரெ னம்பி புலகெலா
மென்பொல் வாய்மைபெற் றான்கழ லெண்ணுவாம். (கசு)

மெய்கண்டசிவாசாரியர். வேறு.

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ டனுஞ்சுருதி
வாய்மைநிலை யாகமங்கி டலிதவமே வலிதாகத்
தூயதிரு வெண்ணெய்நல் லூர்ச் சுவேதவனப் பெருமானொன்
றாயவருண் மெய்கண்டா னடிக்கமல முடிக்கணிவாம். (கஎ)

அருணந்திசிவாசாரியர்.

அரியசக லாகமபண் டிதப்பெயரே யடைந்திருந்தும்
பெரியமலம் பிரியமலம் பெறவினவி மெய்கண்டான்
றிரியமல மலரடிக்கீழ் வீழ்ந்திறுகப் பற்றிநின்றே
துரியநிலை மேனிலைநந் தூயனடி யேபணிவாம். (கஅ)

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர்.

மறைஞான சம்பந்தம் வாய்ந்தமுமா பதிசிவநீழுக
மறைஞான சம்பந்தன் வாக்கினறச் சித்தாந்த
மறைஞான சம்பந்த மன்னருளோக் களித்தாண்ட
மறைஞான சம்பந்த மணியெமுடி மணியாமே. (௯௯

உமாபதிசிவாசாரியர்.

வையகமின் புறநின்ற மலரடியென் * றெநித்தாண்ட
செய்யதிரு வடியென்றுந் திருவருண்மாண் டெளிந்துலக
முய்யவருள் வாய்மலர்ந்தெ முறுகணறத் தெறுதணருட்
டுய்யவுமா பதியடிக டுதியடிக டியாமே. (௨0

பட்டினத்தடிகள். வேறு.

காதற்ற வூசி வாச கந்தசை யெல்லா நீக்கத்
தீதற்ற தனிகிர் வாண தீக்கையாத திகம்ப ரங்கொண்
டேதற்ற துறவுக் காணி யெனவமர்ந் திரவு கங்குற் [வாம்
போதற்ற நிலைகொள் வெண்காட் டடிகடாள் போற்றி வாழ்

சித்தவடஞ்சார்ந்து திருவருள்பெற்றோர். வேறு

திருவமிகு சித்தவட மாநகர்புக் காதி சிதம்பரநா யகன்பு
னஞ் சேர்ந் தருணிலைபெற் றவரெம், பெரியார்திரு நாவரசு
திலகவதியிவரைப் பெற்றுயரும் புகழனார் மாதினியார் டே
ணும், பொருவில்புக ழ்ப்பூதி வன்றொண்டர் திருவைப் புண

* உம்மை தொக்கது.

ர்திருமால் கருடனைகத் தியமுனிவன் வானில், வருமதியிந்
திரன்றனக்கு ஞதிதிரு வாளர் மாணிலைமை பேணிதம் வழு
த்துதல்செய் திடுவாம். (௨௨)

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௨௨.

பாயிரம்.

திருவருளால் வெள்ளிபதத்திற் றிருக்கயிலைக் கொமதுகுல நெ
ய்வநம்பி, மருவுறுநாட் டார்வளையின் மாணவமா முனிவர்
சூழா மருங்கு சூழத, தருமுபயன் வியபகவான் சைவநூ
லெடுத்தோதிச் சாருங் காலைப், பெருகொளியொன் றெதிர்
தோன்றப் பேரன்பே யுருவாயப் பெரியோ னங்கே. (௧)

திருத்தகுமவ் வொளிதோன்றுந் திசைநோக்கித் தண்ணெ
ணமேற் செங்கை கூம்பக், கருநெதொருமித் தெழுந்தன்பு
தனிந்தொழுகா னந்தவெள்ளக் கண்ணீர் மாரி, பெருநநெத
ழகின் றருளினணப்பெறல்சூமற் புதநோக்கிப் பெருந்தவத்
தோர், றருத்திமிக வுடனெழுந்தவ் வாசான்பொற் கடிக்கமல
வடிக்கட் டாழ்ந்தே. (௨)

எமையுடையா யருட்கோலத் தெரிந்துடையா யங்குடையா
யிலங்கும் வேணி, நமையுடையான் றனையன்றி நாமுடை

யார யாவரையு நாடா வுள்ளத், தமையுடையாய் கமைய
டையா யருளுடையாய் தெருளுடையா யஃவா லின்பக்
கமையுடையாய் முமையுடையாய் கண்ணுடையாய் விண்ணு
டையார் கருதும் வாழ்வே. (௩)

எவ்வுலகு மீடேற விவ்வுலகம் பீடேற விலங்குஞ் சோழ
நெய்விகமா நாடேறச் சிவரெலாம் வீடேறச் சிறச மேசன்
றிவ்வியவைர் தொழிலுடனைஞ் செய்தருளத் தாணிபணைய்
தேசமெல்லா, முய்வுதரும் புலிமுனிசெ யொளிர்தவமே
யுருவாகி யுதித்த தோன்றல். (௪)

போதில்வரு தாதைதரு புத்திரனும் வசிட்டமுனி பொருவி
லாவ, மாதருற வெடுத்தணைத்து மகிழ்மருகா முருகாவப
மாத வன்பாங், கோதறுவான் பசுப்பாலுண் டிளபழக்க
தாற்றுதை யுடசத் தப்பா, லாதரமுற் றரனளிப்ப வருட்க
டலே பாற்கடலா வருந்து மெந்தாய். (௫)

வேறு.

சம்புவி னடிப்போ தல்லாற் றடக்கைகூம் புதலவே றெங்கு
மெமபிரா னின்க ணின்றே யீண்டெட மூக் திருகை கூப்பி
யன்புரு வாகி நின்ற யற்புத மிதென்கொ லைய
நம்புமெஞ் சங்கை நீங்க நவில்கென நமக்தார் மீட்டும். (௬)

அதுதிருச் செவிக்கொண் டெம்மை யாளுடை முனிவர்கே
யான், முதுவுண ரன்பினைந்தண் முனிவரர் கேட்பவோதும்

பாயிரம்.

விதுமுடி யவனே தானும் விமலவன் றொண்ட வாழ்வின், கீ.
ழ்வில் பெர்ழுதலையைப் போதுபெழுச்சியில் ளியின்றேற்ற

அனையவன் றொண்ட நாமத் தருமணி யெம்மா லேனை
முனிவரா லயன்மா லாதி முதல்வரா லுருத்தி ராதி, புனி,
ரா லெவர்க ளாலும் பொற்கழ பணிந்து போற்றுங், தலை
முத்தும் பொருளோன் றேதுந் தத்துவ முணர்ந்த நெஞ்சப

எவ்வகைத் தடையி னாலு மிடாகொள்ளாத நாழ்க்கு மோனே
ஓசெவ்விதி னேடி யன்னோன் றிருவடி நிழற்றி ளைத்த
திவ்விடை யுடலந் நானே யெழுந் தலைக குவிந்து நின்ற
கவ்வியற் காந்த மேற் கரும்பொன்சேட் டிடத்தல் போல். (

உண்மைநற் றவப்பே றென்கோ வொன்றியே நிரந்த ரஞ்செ
யிம்மைநற் றவப்பே றென்கோ விந்திர னயன்மால் வானோர்
செம்மைமா முனிவா சூழ்ந்து சேவிப்ப வெண்க ளிற்றி, னெ
ம்மையா ணம்பி போது மெழுச்சிசேர் காணப் பெற்றோம்.(

என்றிவை யருளிச் செய்ய விருந்தவச் செல்வர் யாரு
மன்றுளத தார்வங் கூர வடிக்கடி யிறைஞ்சி யெந்தாய்
நன்றுட லெடுத்த பேறு நயந்தனை மனைய நம்பி
தன்றனிப் புகழே யன்றோ தக்கநு கேள்விக் கென்றார்.(கந

பின்னரு மடியிற் றாழ்ந்து பேசுவா ரைய நின்வாக்
கின்னிது காறுங் கூறு மிறைவன்மான் மியங்க ளெல்லாம்
பண்ணுமோ ருடலே யிந்தப் பரமன்மான் மியமே யான்மா
வுன்னுயி ருடன்சேர்ந் தன்றி யுடறனித் துறவ துண்டே

ஆதலா லுயிரே யாகு மத்தகு மான்மி யத்தை
யோதலா லடியே முய்ய வுரைத்தருள் செய்க வீவ
வீதலால் வேட்கை யாது மின்றெமக் கென்று ரன்னோர்.
காதலான் மார்த்த மென்றே கடைப்பிடித் துலகு முய்வான்

தீக்கையின் றியற்றும் பூசை சேபங்கணிட் பல்லென் றோர்ந்த
வேக்கமிக் கடைந்த கண்ணற் கிணையடி சென்னி சூட்டி.
யாட்கொளீஇச் சைவ தீக்கை யளித்தரு ளண்ண னம்பி
தாட்கடிக் கமலப் போது தன்றிரு முடியிற் சூடி. (௧௪)

திருவுள்ளம் வாய்மை கிட்டைத் திறந்தினத் தூவிதா னந்தப்
பெருவெள்ளத் தாள்ரு லாவப் பேருல கெல்லாஞ் செய்த
பொருவெள்ள லருந்த வத்தாம் புனிதவன் றெண்ட நாமத்
தொருவள்ளல் சரித வாய்மை யுண்மலர்ந் துரைப்பதானன்.

அத்திரு நம்பி யாரூ ரண்ணன்மான் மியஞ்சொல் காலைச்,
சுத்தமாண் டமிழிற் றொண்டத் தொகையுவந் தனைய நம்பி,
பத்தியி னூரு ரின்கட் பகர்ந்தமை யுரைப்பக் கேட்டோ, ரித்
தொகைத் தொண்டர் யாவ ரியம்புகென் றிறைஞ்சி னூரால்.

அவர்திருத் தொண்டெ லாமு மடைவினி லருளிச் செய்தே,
தவர்முடி யடிகள் சூடிந் தம்பிரான் றேழூர் சேவு, மிவருபு
கயிலைக் கேகு மிருஞ்சேய லீற்றிப போற்றிப், புவனமுற்
றுய்யும் வாய்மைப் பணிதமாண் சரிதஞ்சொன்னான். (௧௭)

வேறு.

விரிதருமிச் சரிதநயம் விளம்புபமன் னியுபத்த விலாச மெ
ன்போர், மருவுமிஃ தன்றியுந்தென் மலயமுனி யுங்காதல் வ
ஞெய்த் தற்சூழ், திருமுனிவர்க் கோதியகத் தியபத்த விலாச
மென்றோர் தெற்ஞு றந்தா, னருள்சிவமே தாமாமிவ் வை
யர்தரு மிருநூலு மகில மெங்கும். (௧௮)

பொருவில்சிவ புராணசிர பூடணமாய் விளங்கிடவும் பொ
ருப்பி லன்னைக், கொருமையுறச் சிவபெருமா னுபதேச ரக
சியத்தா முந்த வாய்மை, தருசரித மருளினனித் தகைநோ
க்கி னுண்ணறிவு சாரூழில்லார், வருமெனைய புராணுதிவகை
நூல்போ லிதுவுமிரு மாத வத்தோர். (௧௯)

தாமுறைசெய் புராணமலாந் றனிமுதலாம் பசுபதிவா சக
மோவென்றிங், காமருள்கூ ராதுவே தாகமம்போற் சிரமே
ற்கொண்டகில மெல்லா, மேமுறவே திருவுளங்கொண் டிசை
த்தருளி னன்பரம னென்ப தல்லா, ஞமுணரு கிபமென்றே
காட்டுறுமிந் நூன்மூன்று நவிலுங் காலை. (௨௦)

வடமொழியிற் சிரமணியர் வயங்குறத்தென் றமிழ்நாட்டின்
மாத வத்தாற், படரொளிசூழ் சிற்சபையிற் பரன்சேக்கி
ழார்க்கருளிப் பரம வானின், றுடனுலகெ லாமெனுஞ்சொ
லுரைநான்முற் றுறுங்காறு மோவா வோசைத், தொடர்வு
றமா மணியொலிபோற் றாய்தளித்துநீ நூன்முழுதுஞ்சொல்
லித் தானல். (௨௧)

அத்தகுநா றன்பெயரா லருட்கலைக ளெவற்றினுமிக் கதிக
மென்றே, யெத்தகையோ ரும்புகழ வியற்பெரிய புராண
மென விலங்கு மீதி, னத்தருள்கூர் வாகீசந் நம்பியிவர் புரா
ணத்தினடைபெற் றோங்குஞ், சித்தவட மான்மியமித் திரு
ப்புகழைத் தனித்தெடுத்தோர் தென்னூலாக்கி. (உஉ)

நீதருகென் றத்தலத்தி னிகழ்வாசன் சிவநேச னிகமதே
சன், மாதவனப் பூதிகுல மரபினன்கங் காதரப்பேர் மறை
யோன் மைந்த, னேதமில்சீ ரர்த்தநா ரீசுரசன் மாவென்ன
வியம்பு நாமன், மேதகுநைட் டிகப்பிரம சரியநிலை நிற்கின்
றோன் விளம்பி னானால். (உங)

வேறு.

இவ்வுரை தருநீ யிவ்வா றியற்றுதி யென்ன வேவிச்
செய்வித்தா னொருவ னன்னோன் சீர்த்திவல் லூநரிங் காமர
யவ்விறை பெயரோ வென்னி லம்பல வாண நாமத்
திவ்விய நாவ லாளன் சிவத்துவம் பழுத்த சீலன். (உச)

என்னையா ளருள்வி லாசத் தியைத்திரண் டற்ற வின்ப
மெய்ந்நிலைக் கேது வாய மெய்கண்ட சுருதி வாய்மை
தன்னிலை யிலங்கக் காட்டுஞ் சதுரனிங் கவனே யாகு
மிந்நிலைக் கேவு கர்த்தா யான்வினை முதலொன் றல்லேன்.()

அன்னையர் பிதாக்கள் பார யாமொன்று காட்டித் தூக்கு
மென்னிலாங் குழந்தொ னாமை விளஞ்சிறா ரினைய வாற்றார்

முன்னஞ் சூட்டுறய்த் தாமே முடிப்பதிவ் வுலகிற் கண்டாம்
பின்னையே நமக்கிந் நூல்செய் பெற்றியிற் றடையொன் றம்ம.

வேறு.

இச்சித்த வெலாமளிக்கு மிச்சித்த வடமகிமை யிளை * மாக்
காதை, நச்சித்தங் வாபமலர்ந்த நாவையர்சீரச் சேவையர்
கோ னயந்து பல்லவ, றுச்சிதத்தம் பொருள்விரிய வுரைதொ
குத்த வகைவிளங்க வுணர்வின் றேனு, யச்சித்த மகிழ்ந்த
ருளு மண்ணைல்கழ லெண்ணியடிக் கடிதாழ்ந்தே நதகி. (உஎ)

சொன்னதன்னி மாக்கதையிற் றொகுத்தசில விரித்தும்விரி
தொகுத்து மேனு, நன்னருப தேசகாண் டம்முதனூ லினு
மிந்த நகர்முன் னூகப, பண்ணுமுனைப் பாடிநகாப பண்டிளசா
தனவிகிதப் பகுப்பி னுள்ளு, மிந்தகாமாண் புள்ளனவோர்ந்
தெடுத்தமொரு காதையென விசைததுளேனுல. (உஅ)

* மாக்காதை, - பெரியபுராணம்.

பாயிரமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௰.

சித்தவடச்சருக்கம்.

திருமா தமரு மணிமார்பன் சென்று காணுந் திருவடிக, ளொரு
ருவா தொளிரு முளக்கமலத் துறுவர் குமராங் கடமைப்பி
ர்க்குந், பெருமா னுடமன் னியபகவான் பிறங்குஞ் சித்த
[illegible]மு, னருள்வாய் மையினு ணுயிருலகெ லாம்பன்
முறைபார்த் தன்புருவாய். (க)

உள்ள படியே பேரானந்த வுததி மூழ்கி மெய்த்தொண்டர், வள்
ளன் மலியே ரன்பமுது மகிக்கு மிறைபே ரருளமுதுந், தெ
ள்ளு முணர்வாம் வயிரத் திடபத் திமைத்தே மலர்க்கரத்
தா, லள்ளி யள்ளி நுகர்ந்து நுகர்ந் தளவாக் களிகூர்ந்ததுப
யமாய். (உ)

சைவ தீக்கைச் சிவகியமச் சார்பினோர்க்குச் சாற்றுதமிழ்
மூய்மைத் தருதா லெனுமார்வ முந்த வெளிவந் துறைப்பளா
வே, செய்மைத் தமிழி னெஞ்சுருக நிகழ்கம் பலையுங் கண்ணீ
ருந், தெய்வத் தனிநாத் தழுதழுப்புந் திருவாய் குழறுமொ
ழிவாய்ப்பும். (ங)

இன்ன வகைபப் பலகுணனு மியல்பி னளிக்கு மியற்றுகப்,
பன்னு மாண்டா டடிமைகளின் பான்மை திருத்தொண்
டின்பகுதி, மன்னு மன்பின் வகைச்செயல்கள் வழங்கு மரு
ளின் றொகைவிரிக, ளின்ன வற்றி னியல்பாய வருமை பெ
ருமை பாராட்டி. (ச)

திருமாண் சைவ மரபிலங்கச் செப்பற் கருஞ்சம் பிரதாயமா,
பெருமாண் டனிப்பே ரன்பொழுகப் பேணி யுரைவாக்கிய
வகையுள், வருமாண் பொருளின் றிருநயங்கண் மற்றுமொ
ருங்கே தொகுத்துலகுக், கருண்மா மூல பண்டாரமாக வரு
ட்சேக் கிழார்பெருமான். (ரு)

வேறு.

அருளிய பெரிய புராணத்து ளிலங்கு பரும்பொருட் பகு
திக ளெணைக்கிந், தெருளிய விரிவு ரைத்தரு ணனைஞ் சேக்
ழார்க் கெளிதலா லேனைப், பொருளியன் மனத்தி னரிபிர
மாதி புலவர்க்கு மரிதெனப் புகன்று, கருளியல் கடந்த
வுமாபதி சிவமே கழறிவற் புறுத்திடுமென்றால். (சா)

ஏழைநா யடியே னறிவொரு சிறிது மில்லவ னல்லவ ரிட
ஞ்சே, ரேழையோ நிலைபெற் றயவுமொட் டாத வுறுவினைச்
சிறியனென் றலபல், பீழையேன் வழியென் றொழிவுறு குழி
யிற் பெரிதுவந் திறங்கியாம் பேதை, காழையோமன துமெ
ன்செய்கேன் பெரியர் கட்டுரை மறைதரு கனமும். (எ)

புலவரிங் கிவன்செய் நூல்பல வழுக்கள் பொதிந்ததென்
றால்வரு வனவும், பலனுறந் தூய்மை முன்னது கனஞ்செய்
யான்மையாற் பரவைகோ ளதி, நலருப மணியார் சேக்கிழா
ராதி நாயகர் சேயடி களினர், தலைமிசை யடியேன் றரித்
தொரு வாறு சாற்றுவான் றொடங்கினே னம்ம. (அ)

நால்வர்பொன் பாடல் பெறுதிருத் தலஞ்சேர் நாடுமூ வேந்
தர்பே ராதி, யாலவரு நாடா மவைகள்பூ மகட்கோ ராரத
தின் சூழ்மணி யாக, மேல்வரு நடுநா யகமணி யாகி விரவி
யன் மேன்மையை விளக்குஞ், சால்வரு தன்பே ரிடுகுறி
யளவிற் றகவுணர்த் திடுநடு நாடு. (௯)

நவிலுமிந் நாட்டிட் டிருமுனைப் பாடி நாடத னுள்ளொளி
யாகித், திவளுமா சபய குரவர்நால் வோருந் திருவவ தார
ரஞ்செய் திடமா, தவமுறு நாடோர் மூன்றிரண் டொவ்
வோர் தலைவரைத தந்ததிந் நாடே, யவர்தமி லிருவ ரவத
ரித் திடச்செ யருந்தவம் புரிந்தநா ரனபபார். (௰)

இன்னநன் னாட்டிற் கண்ணுறப் பரன்வீற் றிருந்தரு டலம
பல விவற்றுண், மன்னுமேம் சிறந்த விவற்றினுட் சித்தவட
மெனுந் தடநகர் வயங்கு, மன்னமா நகரங் கிழக்கிருகுரோ
சத் தளவினி லதிகைமா நகரந், தென்னுல கணிமை நிறை
புன்ற் கெடிலச் சிறப்புயர் சிவமா நதியே. (௧௧)

அணியதென் மேற்கோ கடிகையி லெம்மை யாளுடை
யரசவ தரித்த, கணிதிரு வாமூர் திருதியி லாறு கடிகையி
லெம்மையா ளுடைய, மணிதிரு நம்பி யவதரித் தருளு வற்
றிரு நகரநேர் மேறகோா, குணிசெய்கா வதத்திற் றிருவெ
ண்ணெய் நல்லூர் குலவுகாற றிசையிலோர் கடிகை. (௧௨)

தனின்மணம் வந்த தகுதிருப் புத்தூர் சாற்றுநேர் வடக்கிரு
கடிகை, யினில்வரு பெண்ணை நதிதிருத் துறையூ ரெனுந்

திருத்தலங்களோ ராறும், வினவுமா றிரண்டுஞ் சூழ்வுற நா
ப்பணி வீற்றிருந் தருளுமே வினையு, புனிதமாண் சித்தவட
ப்பெருந் தலத்தின் பொற்பெறும் புகலுதற் கெளிதோ. ()

தெருளுறு நெடில யாத்தி திருதி திசையில்வாழ் நாவலூர்த்
தென்பால், வருநர சிங்க முனையரெம் மடிகள் வன்றொண்
டர் தனைமக வாக்கொண், டருளர சமர்மா ளிகைவட பாற்
சென் றத்திரு நாவலூர்க் கீழ்பாற், றிருமியுத் தரவா கினியி
னோர் கடிகை சென்றபின் பூர்வத்திற் செலுமால். (கச)

பெண்ணையா றதிதா னந்தியெம் பெருமான் பெருவரைப் பிற
ந்தவன் பகத்தவ், வண்ணறன் பாதோற் பவைபிறை கினிமு
னரும்பெயர் புனைந்துபா வனமா, யெண்ணுல குயப்போந்
தலைபுகுந் தின்புற் றிலங்குமா லிந்நதி யிரண்டும், வண்ண
மார் சித்த வடத்திருத் தரள வடத்திரு பாலினும் வயங்கும்.

இத்திரு நகர்க்கோ ரின்னுயி ராகி யிலங்குமா லெம்மையா
ளீச, னத்திரு நடமுன் காட்டிவேட் டமரு மன்பினர்க் கின்
பவீ டருளுஞ், சித்திரு கிபத்தாற் றரித்தரு ளாதி சிதம்பரே
சத்திரு வருணு, மத்திரு மூர்த்தி யாய்ச்சிவ காம வல்லியோ
டமர்ந்தருள் கோயில். (கசு)

இதமரு ளாதி சிதம்பர நாத லிங்கமேன் முகத்திருந் தரு
ளக், கதியுயிர் பெறநேர் காண்டகு கருத்தோ கவினிடை யரு
துகாண் விருப்போ, பதியலாற் பரமேற் பாவையர் பார்க்கப்
படாதெனப் பயிற்றிடு பண்போ, முதசிவ காம வல்லிபூர்
வாபி முகத்தமர்ந் தருளுமக் கோயில். (கஎ)

---

† உவ்த -திகை।।

உ

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY.

தன்னரு ளடைந்தார் தனையொரு வாமற் சார்த்தினர் காட
டுசு றகையப், பொன்னிற பாலிந் தறவன்புள் சூநாசி புகழு
றார் மாதினி யாரோ,டென்னையா ளரசு நம்பியப் பூதி யின்ன
வர் விம்பமோ டென்றும், பன்னுறு பரிவா ரங்கள்சூழ் வுற
வெம் பரமன்வீற் றிருக்குமக் கோயில். (கஅ)

இத்தளி யதனு ளீசமா திரத்தி லெறும்வலிச் சூலைநோய்
தீர்த்த, வுத்தம தீர்த்தங் கூபநீர் வடிவா யுள்ளதொன் றத
னையா ருரைப்பார், பெருத்திய மலநோய் தீர்த்திடும் வாய்மை
புலனுறக் காண்பரி தேனு, மெத்திற நோயு முழுந்தமிழ் புன
லா விரித்தனேர் காணலா மின்றும். (க௯)

பரவுமிக் கோயிற் புறத்தபி முகமாம் பச்சிம த்வாரத்தின்
வலப்பாற், றிருமடந் திலக வதிமட மெனும்பேர் திகழ்வுற
வுலகெலாஞ் சிறக்கு, மருவரு ளுருவா கீசர்க்குத் திலகவதி
திரு மந்திர நீறோ, டருளற னல்கி யருளிட னென்று லன்
னதன் மகிமையா ரறைவார். (௨௦)

திருமட மிதன்பா லொருவடம் வடபாற் றிகழுமீ தரும
றைச் சிரமோ, வெருமடங் கடிந்தா ருள்ளமோ சுத்த வித்
தியா நிலயமோ பரம, குருமணி யெல்லாம் வல்லமா சித்த
குலமணி வீற்றிருந் தருளு,மருமணி யதன்பாத சனகர்முன்
னுய வருட்சிவ சித்தராங் கமர்வார். (௨௧)

அன்னமர் சித்தர் தருதிரு வருள்வேட் டளவிலாச் சித்தர்வந்
தமர்வா, ரிங்கிழ விலை நல னடிகிழ லென்பார் யாந்திருக் கை

லைகின் றேகு, நன்னெறி மலயக் கிடையினைப் பாற்று நறு
நிழ லீதென நயப்பார், துன்னியிவ் வகைபல் சித்தர்கள்
சூழத் துணையிலவ் வடதருத் துலங்கும். (௨௨)

மரபிதனுலித் திருநகர் சித்த வடமெனும்பெயர்பெறு மானு,
மரியிலெ வனத்திற் பிருந்தையென் படலை யதிற்புரள் பெரு
மய றவிர்ப்பான், றிருவுமை யடிதாழ்ந் தருச்சனை செயமா
தேவுன்மா தேவியோ டவட்கும், பிரசன்ன மாகி மான்ம
ணந் தரலாற் பிரசன்ன விலக்குமி புரமாம். (௨௩)

இத்தகு சித்த வடப்பெருந் தலமிவ் விருகிலச் சேமவைப்
பாமிவ், வுத்தம நாம முறைப்பினு முதவு முன்னரும் பன்
னல மென்னூற், பத்தியின் வசிப்பார் பலனெவ ருரைப்பார்
பரனம ரத்திருத் தளிநேர், வைத்தமா மறுகி னுதிசை வப்
பேர் மறைக்குலச் செல்வமா ளிகைகள். (௨௪)

ஏனைநால் வருணத் தின்னற நெறியின் றின்னருண் மன்னு
மா செல்வ, மேனிறை குடிகள் செறிமறு காதி விழுப்பொ
ருட் பெருக்கினின் விளைவை, யானுரை செயுமா றெங்ங
னஞ் சிறியே னியற்பெரும் புலவர்க்கு மரிதே, னுனில முய
ப்போந் தருளும்வா கீசர் நலஞ்சிறி தறிந்தவா நவில்வேன்.

சித்தவடச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம். ௭௫.

வாகீசச்சருக்கம்.

திருவார் கைலை மால்வரையிற் றிகழு மபர சிவனாக, வரு
ளே யுருவா யமர்ந்தோர்பாங் கருநான் மறைகண் மந்தணங்
கள், பிரமாண பொருள்களைவடித்துத் தெளிக்குஞ் சைவ,
சித்தாந்தப, பெருமான் றொகைநூல் வகைவிரிநூற் பெரு
மை யாதி யெல்லாமும். (க)

அன்பு பெருகப் பன்முறைமேவட் டடிதாழ்ந் திறைஞ்சும்
பெருமுனிவர், முன்பு மலர முகமகமு மொழியு மலர வெ
டுத்தோதித், தன்பொ னருளாற் சிவன்முத்தத் தனிமெய்ஞ்
ஞான சிவமாகி, யின்ப முறவீற் றிருந்தருளு மெல்லா
வுலகு மீட்டற. (உ)

இம்மா முனிவன் றிருப்பெயர்வா கீச முனியென் றெவ்வு
லகு, மெம்மா தவரு மகாமநுவென் றியம்பித் துதிக்கு மிய
ற்றுமா, லம்மா முனிவர் பெருமானை யனைய திருமா மலையின்
கட், டம்மா தரவாற் சிவநியமத் தலைநின் றொழுகிச்சாருநாள்.

ஆழி சூழு மிலங்கைநகர்க் கதிப னவுணர் பற்பலரும், வாழி
வாழி யெனநாளும் வணங்கிக் குறிப்பின் வழியொழுக, வேழு
தலமு மாணைசெல வெதிரோன் றிலாத வரசியற்றுஞ், சூழு
மவன்சீர் வான்மீகி சொல்லான் வல்லா னல்லேமே. (ச)

வடமா மறையை வடித்ததமிழ் மறையு மிலக்கத் திராயிர
மாந், திடனார் பதிகந் தொறுமிவன்பேர் திகழ வுரைக்கும்

பெரும்பாவிந், தடமீ தலத்து மீசரப்போர் சாற்று மிவன்பு
ரீற்றிலனைத், துடனு மொப்ப வெளிவெளிகோ வுவன்சி
ரளக்குந் திறனம்ம. (ரு)

நிகரி லாற்ற லளப்பில்பல நிதியின் பெருக்க முதலிவற்றுந்,
திகழு மிதுபோற் பலகலையின் றேர்ச்சி திருநான் மறையல்
காற், பகரு முணர்ச்சி யிவற்றினுமா பதியே பதிரா மடிமை
யென்த், தகவோர்ந் துணைத்த லப்பரமன் றுட்கே பொது
:நீத் துறுமபத்தி. (சா)

இதனை லவன்ற னருட்குறிக்காற் றிடைய றூத சிவபூசை,
முதலாம் புனித சிவநியம முழுது முடையோ னிவனுளந்
தன், பதனைச் சிவமே யருளுருக்கொண் டகில சீவ தயாநிதி
யாய்ப், பதமே தரவீற் றிருந்தருளும் பரம சிவமா தலமை
வைக்கும. (எ)

தானே ருயிரா யண்டமெலாந் தன்பே ரொளியால் விளக்கு
வதா, யானு திலகும் பெருஞ்சிறப்பிற் றுமென் றருமைத்
திருக்கைலை, மேனோர் காதல் பிடித்தீர்ப்ப வேட்கை வசனு
யூக்கமுடன், போனன் றிருமு னங்கமலன் பொற்றுள்
வணங்கப் பெற்றுனல். (அ)

பெற்றங்கடவும் பரமனருள் பெற்றங் கரிதிற் பிரிந்தனைய
விற்றங் கமல மலைவளங்கள் விரிபல் லிடங்க டொறுந்தோறு
முற்றங் கணனு ருள்காட்ட வுள்ளத் துவகைவெள்ள முறக்
குற்றங் கடியும் பேரன்பாற் குறித்து நோக்கி வருகின்றன்.

வேறு.

நாற்பது கோடி யோச னைத்தித னுயர மென்ப
பாற்படு மிருபான் கோடி பரவுமிவ் வகல மென்ப
வேற்பதோ வம்ம பன்று ளெண்ணினு மினைய வெற்பின்
மேற்பொலி சிகர வீட்ட விளக்கமு மளக்கொ ணாவே. (க0)

எனநினைந் திறும்பூ தெய்தி யிவ்வரை யுச்சி யின்க
ணனகமா யொருபான் கோடி யளவையோ சனையுயர்ச்சி [த்
யினின்மனைப் பொருட்டா காரத் தியைந்தொளிர் பதுமராக
தனிமணி மயமா யாங்கோர் சிருங்கமன் றயங்கல் கண்டான்.

அன்னத னுச்சி யின்னோர் கோடியோ சனைய கன்றே,யின்னு
யிர் போன்றி லங்கு மெழிற்றிருச் செம்பொற் கோயில், பொ
ன்னின் மா மதில்க ளொன்பான் புனைமணி யினத்தொவ்வொ
ன்று,னன்னரா வரண மொன்பா னாற்றிசைக் கோபுரங்கள்.

ஆவர ணங்க ளாதி யகலிட வகையி னைங்கைத், தேவிளஞ்
சேய்முன் னோர்தஞ் செறிபரி வார மாதி, மேவியற் சிறப்பி
னோடு வீற்றிருந் தருளு மேன்மை, மாவெழின் மணிப்பொற்
கோயில் வகையெலா மிலங்கக் கண்டான். (கங)

ஆரிய னாதி வானோ ரவலமின் றியலு மாதம், புரிதொ
ழின் முறைசொற் றெம்மான் பொன்னருள் பெறவுட் செ
ல்வா, னிரைநிரை நமர்ந்து வேண்ட நேர்தரா தரந்தெரிந்து,
மரபினுட் புகுத்து நந்தி மண்டப மகிமை கண்டான். (கச)

வரனீபோகக்குடைய சிவ வகையுண்மா லயன்முன் னோர்தம்
பொருகொடி யினத்துளேறு புகழ்க்கொடியரசாம்வாய்மை
தெருளடை யில்பே ரீலுந் தேற்றுசீ ரோற்று நாமத், தொரு
மணித் துசமக் கோயி லொளிர்திரு முன்றில் கண்டான்.

மணிமயத் தளவாத் தம்ப மண்டப வகைக ளோர்பா, லணி
யணி முனிவர் கூட்டத் தரவொலி யொருபா லங்கென், றெ
ணிகிரி கருவி யீட்டத் தின்னிசை யொருபா னூலிற், கணி
தரு மியமீ ரொன்பான் கனையொலி யொருபாற் கண்டான்.

உருத்திர மகளி ராட லொத்திசை பாட லோர்பாற், பெரு
த்தெழு நெருக்கொ துக்கும் பிரம்பொலி யொருபாற் றெ
ய்வ, கிருத்திம சால மன்ன கிளர்பெருந் தலைவ ரோர்பாற்,
றிருத்தகு முருத்தி ராதி தேவசா லங்க ளோர்பால். (கஎ)

இவ்வகை போலப் பல்வே றிசைப்பருங் குழாங்க ளாங்க
ணெவ்வொரு பாலிற் சூழ வும்பன்மா முகத்தன் செவ்வே
டெவ்வடு காரி வேள்வி சிதைத்தமா வீர ரொதி
திவ்வியர் சந்தி தானத் திருக்குறிப் பருண டாத்த. (கஅ)

அரிமணித் தவிசி னெம்மை யாளுடை யீச னோர்பாற்
றிருவரு ளமுதத் திங்கட் டிருமுக மீன நோக்கிற்
புரிபர வபரஞானப் புணர்முலை வணர்ம ருங்குற்
கிரிசைவீற் றிருப்ப மேவுங்கிள ரருட்கொ ழுநேர்கண்டான்.

அக்கொழு வீற்றி ருக்கு மணிமணிச் செய்பொற் கோயி,
லெக்கவி வல்லோ ராலு மெண்ணிலாக் கற்ப காலந், தொக்

குனா செயினு மங்கத் தொகுதியு மளக்க லாகாத், தக்க தொல் சிறப்பிற் றென்னுந் தன்மைகண் டிறும்பூ தூற்ருன்.

தத்தம வுத்தி யோகத் தனித்தொழி லருளா ஸீங்கி, முத்தி வேட் டயனூர் பல்லோர் முகுந்தர்பற் பலர்மால் பல்லோர்; வித்தகர் குழாஞ்சூழ்ந் தேத்த விளங்குசண் டேசநாமத், துத் தமன் மணிப்பொற்கோயிலொளிசெய்வைபுவநேர்கண்டான்

இன்னன பல்சிறப்பி னெம்பிரான் செம்பொற் கோயின், மன்னிய சென்னி முன்சொன் மாணிக்க சிருங்க மொன் றின், றன்னடி முடிமேற் கொண்டு தனைதிசைச் சிகரஞ் சூழ, லன்னதன் கீழ தன்கீ ழாய்விரி யளப்பில் சூழல். (உஉ)

ஒன்றினுக் கொன்று கீழ்க்கீ ழொருபதின் மடங்கு மிக்கு, நின்றோரோர் சூழ லொவ்வோர் நிழன்மணி மயத்த வாகித், துன்றெழில் கண்டான் மற்றுந் தொல்சிறப் பெல்லாங் கண் டான், குன்றிது காணப் பெற்றேன் கோதின்மா தவப்பே றுற்றேன். (உங)

என்றுரைத் தார்வங் கூர வேத்துமக் கோத்தி ரத்தி னின்றுசெல் பிரிவாற் றூனுப் நியதியி னூரும் போந்திக் குன்றக மிறைஞ்சு கென்னுக் குறித்தொரு வாற்றி னேகித் தன்றனி நகரம் புக்கான் றறுகண்வா ளரக்கர் கோமான். ()

நாடொறு மெண்ணி யாங்கு நண்ணியக் கயிலை போற்றி நீடுதன் பதியின் மீளு நியதிய னொருநா ளிந்தக் கோடுயர் வரையி னூங் குறுகியா முழப்ப தென்னே மாடுறப் பெயர்த்தெ டுத்தெம் வளநகர் வைத்து மென்னு.()

ஆண்டவன் றுணிந்தா னங்கோ வருளினு ளடங்கி யாதும்
யாண்டுநஞ் செயலி னாகா தென்றுதாழ்ந் தூண்மை யோர்ந்து
காண்டகு பெரியர் தாமுங் காட்டிடக் காண்ப ராகிற்
கோண்டற் கண்ண ரக்கன் குறித்தவி திறம்பூ தாமே. (௨௬)

சருத்தது கொண்ட சால கடங்கட னிருபான் றிண்டோ,
ளுரத்தசைத் திடவவ் வோங்க லுச்சியக் குவட்டுக் கோயி,
லொருத்தன்மெய் யிடத்தெ மன்னை யுலகினிற் பெண்மை
தேற்று, மருத்தியி னஞ்சி னாள்போன் றண்ணலை யணைத்துக்
கொண்டாள். (௨௭)

வேறு.

அன்ன காலையெம் பிரான்மணித் தவிசமர்ந் தாங்கே
யுன்னு சேவடிப் பெருவிர லுதிசிறி தூன்றத்
தன்ன தோணெரிந் தலறுபு தாழ்வரை யடிக்கீ
ழின்னல் கூர்ந்துரோ தனித்திரா வணப்பெய ரிசைந்தான்.

அரக்க னண்டமு மொலிதிருச் செவிபுக வாங்கே
புரக்க மாதவர்க் கருணெறி புகன்றுவீற் றிருக்கும்
வரக்க வின்செய் வாகீசமா முனிவர்கோன் மனத்தே
யிரக்க மிக்கெழ விரைந்தெழுந் தெதிரணைந் தியம்பும். (௨௯)

அன்னை யாயரு ளத்தன்மெய் யன்பினா லருச்சித்
தென்னை வேண்டினும் வேண்டியாங் கீயுமவ் வியனின்
றுன்னல் பெற்றுவந் திடாமையின் கடாமைசெய் தொடங்கி
பின்ன லுற்றனை பேதைநீ யாதலி னென்றே. (௩௦)

ஆங்க ணஞ்சலை யென்றருட் செஞ்சொலை யருளி
யிங்க ணின்செயல் பெரிதப சாரமே யிதனை
வெங்க ணஞ்சணி மிடற்றவன் பொறுத்தருள் விதமோர்
தாங்க நன்செய லுரைத்துமீ தருத்தியிற் றுணைக்தே. (௩௧)

செய்யி னின்னிடர் நையுமா லையிரு சிரத்தோய்
தூய்ய சாமகா னைபயிலி யன்னெனுஞ் சுருதி
செய்ய வேணியெம் மானையப் பணிநடாய்த் திகழ்ந்தே
யுய்தி யென்றரு ளுபாயமாங் குரைப்பவவ் வரவோன். (௩௨)

அதுவி னுவின னலக்கண்முற் றகன்றென மகிழ்ந்தான்
குதுக வித்தன னப்பெரு முனிவர்தங் கோனைத்
துதிபு கன்றன னெந்தைநின் றாயபே ரருளுக்
கெதிரெ வன்கொலோ வேழையே னியற்றுவ தென்றான்.()

ஞான மாமுனி பெம்பிரா னவின்றவா சாம
கான முற்றெழு கருவிவே றின்மையிற் கவன்றே
யான தன்னொரு கைவளை நைவளமாக
மான தன்றலை யதன்றலைப் பத்தரா வயங்க. (௩௪)

தனது சாங்கமா மவ்விரு தகுமுறுப் புபாங்க
மெனமு னெஞ்சமுந் துணிபுறத் துணிபுற விறுத்தாங்
கனைய வீணையிற சாமவே தத்தினை யமைத்தே
யெனைய ருள்ளமு நனிகனி தனியிசை யெடுத்தான். (௩௫)

அன்ன வின்னிசை யிரக்கமிக் கெழுமொலி யாங்க
ணென்னை யாளுடை நாயகன் றிருச்செவி யிடைப்போந்

தென்னை வின்சுவை தானும்வேம் பெனவினித் தீர்ப்ப
வுன்னி மாசிலை யுடன்விடை யிடையெழுந் தற்றான். (௩௬)

எதிரெ ழுந்திரு டோற்றங்கண் டிரக்கமிக் கரக்கன்
முதிரு மன்பனாய் வன்புறு தன்பிழை முன்னாத்
துதிபு கன்றனன் பன்முறை முன்முறை தொழுதான்
கதிநின் பொன்னடி யன்றியொன் றின்றெனக் கரைந்தான்.

ஐய் வேழையேன் பிழைபொறுத் தருள்கிலை யானா
லுய்ய நாயினேற் கோர்புக லுண்டுகொ லுனையன்
றெய்யி லாமைநின் னிடத்துமிப் பெரும்பிழை யிழைத்தே
னையு மென்னையும் புரந்திகொ லெனப்பினு நமந்தான். ()

அடிய டைந்தவர் பிழைதிரு வுளங்கொளா தவர்க்கே
கடிதி னன்றருள் கருணையங் கடற்றனிக் கடவு
ளொடிவில் வென்றியொள் வாளுமன் னுலப்பில்வா ணாளு
நெடிது நலகுபு செல்கென விடுத்துப்பின் னியலன். (௩௯)

அரக்க னாற்றலி னாற்றப சாரநோக் காமை
யிரக்க மிக்குயு முபாயமீங் கிசைத்தவித் தோடங்
கரக்க மானுட னாகென முனிவர்க்குக் கழறப்
புரக்கு மன்னையெம் மண்ணலை நமந்திது புகலும். (௪0)

அகில சிவகா ருணியமா மூர்த்தியென் றருணால்
புகல நின்றருள் புண்ணிய வென்னையிப் புதுமை
பகவ நின்னிகர் பண்ணவுன் பரிந்துள மிரங்கி
மிகவு யிர்க்கரு ணன்மையா புன்மையா வினையும். (௪௧)

இனைய நன்மமகின் றிருவுள்ளப் பாங்கிலை யென்று
லனைய ருண்மைதேர்ந் துய்குந ரெனனுமெம் பெருமான்
புனைம ணிக்கலைச் சிற்றிடைப் பொற்றொடிப் பூங்கை
வனைம லர்க்குழன் மலைக்கொடி வினவிடை வழங்கும். ( )

மாது கேண்மதி யினியதே நின்வினா மனுட
னாதி யென்றது நன்னிலை யின்னரு ளதனை
யேத மென்னநீ முன்னலை பன்னல னீட்டு
சாத கம்முலை கெலைவக்குமீ தெனப்பினுஞ் சாற்றும். (௪௩)

வேறு.

பொய்தரு மதங்கள் கலிவலி யதனாற் புவியுற விரிந்தவிப்
போழ்தெம், வைதிக சைவ நிகமவா கமநூல் வழிநிறீஇ யுயி
ர்க்கருள் வழங்கட், பொய்தெறு மனைய வாய்மைநூற் சார
பூதமாந் தென்மொழி வேத, முய்தர வெளியிட் டருளிய
வெமைமே ரொருவனப் புவிக்குற வேண்டும். (௪௪)

அத்தொழில் வல்லோ னித்தவ னிவனை யகாரணத் தவனி
யுய்த் திடின், முத்தம நெறிநின் றருள்பெறீஇக் கைலை யுற்
றுமென் முற்றுணர் முனியு, மித்தலை யிழியி னெனவிப
ரீதத் தெண்ணுபு மண்ணவர் முதலோர், முத்திநன் மார்க்க
விமுகரா குவரான் மொய்குழா லனையது குறித்தும். (௪௫)

தூயருக் கியற்று நலமிக பரத்துந் துணையலா லுணைவி
லாக் கொடிய, தீயருக் கியற்றி னூர்க்குமன் னிடரே சேர்க்
குமென் றோர்க்குதல் குறித்து,நேயநம் முருவன் பழுதொரு

பொழுது நெஞ்சினும் புகப்பெறு கிமல, ஞயமா முனியைக்
காரணம புணர்த்தி யவனியுய்த் திடவுளங் துணிந்தேம். ()

ஈதலா லிவன்பாற் கோதுள தாக வெண்ணினா முனிந்தன
மென்று, யாதராய் நினையே லன்றியு மிருவர் மணாளனு மணா
ட்டியு நெடுநாட், காதலான் ஞான காதலற் பெறுமா கருதி
மா தவம்புரிந் தனரிப், யோதக னமர்ந்திப் போதகன் பல
னுப் போதகப் பேர்தக மலாந்தும். (௬௭)

என்றெமை யாளும் வென்றிமால் விடையோ னேமாசலை
யிமாசலையுவப்ப, நன்றுறைத் தடனு யெழுந்தரு ளமைய
நமந்தடி சுமந்தரு டலைக்கொண், டென்றுநம் பெருமா னரு
ட்டுணையுள் தென்றிருந்தவத திருந்தவவ்விருவர்க், கன்றருண்
மகவாப்போதவமுனியெம்பண்ணலாருண்ணயந்தனரால்.

அதுதிருவுளங்கொண் டின்னினிநாமிவ் வருந்தவப் பெருந்த
கைக் கூடனின், றிதமுழு தளித்து மென்றுல களித்தா ளிம
கிரி சுதைதிரு வாமூர், முதுநகரிடைப்பே ரருளுரு வாகிமு
ன்புகுந்தனள கொலென் றுன்றேர், துதிசெய முனஞ்சொ
லிருவர்பா லாங்கோர் தூயபெண் கொடியவ தரித்தாள். ()

கடமதி கேட்டை நாளிலங் குறத்தாங் களிக்கடல் குளிக்க
வாய்த் துளவத், தடமதி முகப்பெண் கொடிக்குறு விதியாற்
சாதகன் மாதிகண் ஞான, வடமதிப் பரம குரவனு முக்கண்
வள்ளல்பே ரருளினை வழுத்தித், திடமதித் தாதையார் கிளை
சூழச் செயல்வகை யியல்வகை செய்யா. (௫௦)

தன்குல திலக ஞானமெய்த் திலகந் தனிச்சிவ யோகமா திலகம், பொங்கருட் கிரியா திலகமாஞ் சரியை புரிநற் றிலகம்வான் சைவ, மங்கல திலக மாதவ திலக மாதியென் றேதியல் வயங்கந், நங்கையைத் திலக வதியெனு நாம நவின்றினி துவந்துள நயந்தார். (ருக)

விண்மணி நோக்கித் தழலிடை யுறன்முன் விளைத்தமுற் றவத்திறற் றங்கள், கண்மணி யென்னத் தோன்றியெவ் வுயிர்க்குங் கதிமணி விளக்கமாய்த் திகழப், பெண்மணி தனைப் பெற்றின்புறு மவர்பல் பெருமணி யாரமுன் னைய, வெண்மணிக் கலன்கள் பூட்டியாட் டுபுதம் முயிர்மணி யாவளர்த் துவப்பார். (ருஉ)

வேறு.

பெறலருமைப் பொருளெளிதிற் பெற்றூராய் முற்றோகை
நிறைகடலிற் றிளைத்தாரந் நேரிழையைப் பெறுதவத்தோர்
திறையிடுவார் திருமுதலோர் திருந்தெழிற்கென் றருள்விளக்க
முறையெதிர்கண் டதிசயித்தார் முதுணரு மாதவத்தோர்.

இப்படியா லிப்படியுந் திடத்தோன்றிப் பாவையார்
துப்படியா லணையுகைத்துச் சுடர்மணிப்பூண் முடியெடுத்தே
மப்படிய வுதைத்தருளே மலர்க்கரத்தா லமையெடுப்ப
வெப்படியு மெனதம்மைத் தூற்றி யிலங்கணைமீக் கிடந்தருள்வார்

ஆணையின்மிசைக் கிடந்துதவழ்ந் தடித்தளிர்கன் றிடநேர்நின்
றிணைமலர்மென் கரம்பற்றி யெதிர்தருவா ருடனடந்து
துணையடிக டளர்வொழியத் துணைவேண்டா நடந்தோடிப்
பணைமகளி ருடனாடல் பயில்பருவத் தியலுறுவார். (௫௫)

இம்முறையா லாண்டுசில வெய்தவளர்ந் தினமடவார்
தம்முடன்மா மனைமுன்றிற் றனிமறுகின் மணிபலகொண்
டெம்முடையான் றிருக்கோயி லிலிங்கதா பனமாதி
யம்முறையாற் செய்தெவர்க்கு மகமகிழ்ச்சி மிகவிளைப்பார்.

சிறுவீடு பயில்பருவச் செயலதனிற் றிருவருளா
லுறுவீடு தரப்போந்த வொண்டொடியார் சிறுசோறு
மறுவீடு நிவேதனமா மலர்புனைந்தேத் துபுபாசந்
தெறுவீடு பசுத்துவந்தீர் சிவத்துவஞ்சார் செயமெரிப்பார்.

இளம்பருவத் திவரிவ்வா றெவ்வெவரு மிறும்பூதி
னுளம்பரவ நாளுரு முதுபோலற் புதமாக
விளம்பருட்பல் செயல்விளைய விளையாடி வளையாடும்
வளம்பயின்மென் மலர்க்கரத்தார் வளர்கின்றார் புவிவாழ.

திலகவதி யார்பிறந்து சிலமுறையாண் டகன்றதற்பி
னுலகமெலா முயவருளா லுளமுனங்கொள் வாகீச
குலமுனிவ ரவர்க்கிளையார் கொடியபுல னெறிக்கிளையார்
மலவினையைத் தெறற்கிளையார் மறுமதம்பாற் றிடற்கிளையார்.

சுத்தாத்து விதசைவத் தொன்னெறியா நன்னெறிமே
யத்தாநின் றுலகுய்ய நாட்டிதிரு வருள்வலிபெற்

றெத்தாலு மிளையாரென்றெவ்வுலகுங் கொண்டாட
வத்தாய்தந் தையர்களிப்ப வருண்மகவா யவதரித்தார். (௬௦)

மீனமதி யுரோகிணிநாள் விளக்கமுறவளக்கரிய
வானமதி முடிவேணி வள்ளறிரு வருளேயென்
றீனமதி யுடையாரு மிலகருணோர் கண்டிலகு
ஞானமதி கரித்துய்யு நண்ணியதிம் மகவென்றார் (௬௧)

பார்த்தளவே யத்தகைய பாமரருந் தாமகந்தேர்ந்
தீர்த்தமதி யினராகி யெழினயமுன் மொழிநயமுங்
கார்த்தமிடற் றரனருள்கூர் கனிநயமு மொளிநயமு
மோர்த்தகுல வலநயமு மெல்லாங்கண் டதிசயித்தார்.

இவர்செயலே யிவையாகி லேதிலபல மாதவத்தோர்
தவமுனை வில்லனசெய் தனித்தாயர் தாதையர்
ருவகைவகை யெவரேனு முள்ளபடி விள்ளரிதே
யெவகையறி வொருசிறிதி லேழையெடுத் திசைப்பதுவே.

ஆனாலு நசைவெட்க மறியாதென் பதுவிளங்க
வானோருந் துதிபுலமை மாண்புடையார் கழல்வணங்கி
யானோதத் துணிந்தனனிவ் விளங்கோலப் பெருந்தகையை
மேனெளி னருந்தவத்தான் மினிர்மகவாப் பெறுதவத்தோர்.

நாமுயநங் குலமுய்ய நகருய்ய நாடுய்ய
வாமுலகெ லாமுய்ய வரியதிரு வருளுருவாய்க்
காமுறும்மா தரமுடிப்பான் காதலனைப் போதலினு
லேமுறநாம் பெறவினியெ னென்றின்பக் கடற்றிளைத்தார். ()

திருவவதா ரத்தருமைச் செயல்வகைக டினந்தோறும்
பொருவரிய வுருத்தோற்றம் போன்றிலங்க வான்றவிதி
மரபினடாய் வருதாதை வழுத்துதிரு மகனுருக்
குரியதிருச் சாதகன்ம மாதிகண்மே தகப்புரிந்தார். (௬௬)

அருணோக்கி யுலகமெலா மயனெறிநீத் தியனெறியாந்
தெருணோக்கு நீணிச்சைவந் திருநெறிமே யறனெறியென்
பொருணோக்கி யுயத்தடைசெய் பொய்வழிப்பு காதேவர்க்கு
மருணீக்க வந்தமையின் மருணீக்கி யாரென்றே. (௬௭)

நாமகர ணத்ததழுகு நாள்பெறநல் லோரைபெழ
வாமுறைசெய் தமைந்தவகை யார்கலியிற் றிளைத்தனர்த
தோமிறிருத் தாதையார் தூயபுகழ்ச் சிறப்பெல்லா
மேமுறுபா கினைந்தாகினைந் திறம்பூதுற் றுலகரெலாம். ()

சேரிலருந் தவப்புகழு நிறையருளோ மகவாகப்
பாரில்வரப் பெறுபுகழும் பன்னிதிய நிறைபுகழுஞ்
சேரவருள் கொடைப்புகழுஞ் செப்பரும்பண் ணடைப்புகழு
மாருமடை வருமினிய வளப்பிலபுக ழெல்லாமும். (௬௯)

ஏனோர்போற் றமைப்புகழ்வா னீட்டாமே யியல்பானே
யானுமெய்ந் நிலைகுறித்தே யவைசிறப்ப வவரையடுத்
தேநாளும் வளர்செயலா விடுகுறியா யவர்நம்மை
வானேறு புகழுளா ரெனவழுத்தி வாழ்த்தினரால். (௭௦)

மேதினிமே லந்தானே விளங்குதிருப் பெயராய
தோதிகிலா மவாமனையா யுலகுபுய மகப்பெற்ற
பாதிகிலா நறுநுதல்ப் பாவையார் தமைமபோல
மாதினியா ரெனபராவி வழுத்திநிரு டனுங்கே. (௭௧)

அதுதானே திருப்பெயரா யவர்க்குமியைந் தஃதென்றும்
பொதுவாடு பதம்விழைந்தே புகழனார் மாதினியார் [க்தோ
நிதமோவாக் கொடைவகையி னினைபபெரும்புய செயல்குறி
றுதிநீடு மவர்குலம்வே ளாண்குலமென் றுவர்தூயோர். ()

செல்வமுத லெண்வகைய திருவேதா கமாதிதிரு
வில்வளர்கல் வித்திருமெய்ம் மிளிர்ஞான யோகதிரு
பல்வகைய பசுபாச பதிதன்மத் திருமுதலாத் [ன்றும்.
தொல்வகைபபஃ றிருவெல்லாந் துறைநந்துநிறைந் தென்றோ

காலமறு நலைகளினோர் காலும்வே றுருதுவளர்
கோலமலி பெருஞ்சிறநதி குறித்தோவப் பெரியதுர்வாழ்
ஞாலமலி பல்வளஞ்சார் நகர்திருவா முரென்றே
சீலமலி பேருலகோர் செப்புவரா லிப்புவிமேல். (௭௪)

இன்னதனிற் திருவாமூ ரினில்வேளாண் குலம்வாழ
மன்னுதிருப் புகழனா மாதினியா ரிருவோரு
முன்னருபபுத திரமணியை யுலகருளுங் குலமணியைப்
பன்னரிய சீராட்டிற் பாராட்டி வளர்க்கின்றார். (௭௫)

பார்திகழ்மெல் லணைநிலப் பட்டின்மிசைத் திருமேனி
யேர்திகழக் கரமூன்றி யெம்மையருளா் நதலை [டுத்துச்
யார்திகழ்தாண் மடக்கொன்றோன் றணையுதைத்து முடியெ
சீர்திகழ்மா முகமசையச் செங்கீரை யாடுவார். (௭௬)

சாற்றுமதின் மண்ணைதி நத நவநீத திருண்மலமும்
பாற்றுபுமெ யன்போங்கப பரவருளாகை வருமாகா

வேற்றுநெறி யெனவெமக்கு விளக்குதிரு வருட்செயலின்
றோற்றமெனக் கண்டுவப்பார் தூயதபோ தனைரெவரும்.

மாதினியார் மடிக்கிடந்த மணியேயம் மணியொளியே
யேதமிலா மாதவமே யிருந்தவத்தி னருந்தனமே
காதறரு மெம்முயிரே கண்வளரா யென்றென்றே
யாதரவிற் றாலாட்ட வருண்மலர்க்கண் டுயின்றமர்வார்.

செய்யகணைக் காற்றாய திசைகமழு நறுந்தைல
மெய்விரவக் கிடத்துபுநீர் விழையாட்டி யொற்றுடை
யொய்யெனவிட் டவிர்சுண்ணத் தொடுகுறங்கிற் கண்டுயிற்றித்
தெய்வமணித் தொட்டிலினிற் றிருக்கரத்தா லாட்டுவரால்.

கண்ணேயக் கண்மணியே சண்மணியிற் கதிர்பாவாய்
விண்ணேடி னுங்கிடையா மெய்ப்பொருளே திப்பியமே
யுண்ணூத வாரமுதே யுறுசுவையே கண்வளரா
யண்ணலென் றன்னையர்தா லாட்டுசகோ தரிநிலைப்பார்.

எழுபிறப்பும் பெறுமவற்று ளொனுங்குறள்கட லிலக்கியமா
மூழூதளிக்கெங் குலமணியே முதுமதியே சுடர்நிதியே
பொழுதுதிக்கு மிளங்கதிரே பொலஞ்சுடரே யெனக்காமு
றெழுதுதிக்கும் புகழுளை ரெடுத்தணைத்தின் புறமர்வார்.

இலங்கணையி னிளங்கோலத் தெமையளிக்கும் பெருந்தகைய
விலங்குறமார்புந் துபுமென் மெலதவழ்ந் தருந்தகைய
தலங்களின்மே லாங்கயிலை சார்வரிதே னையர்கென்று
புலங்கொளுவ வுந்தியும்பின் போதுமருஞ் செயறெரிப்பா

நம்மையரு ளம்மகனார் நடையாரம் பிசகருநுந்
செம்மைதிகழ் சந்திமிதித திடுசெயனு லாமதியிற்
றம்மருள்பெற் றுலகுய்யச் சமட்டிதிரு வடிதீக்கை
யிம்மகியிற் புரிதலென வின்புறச்செய் தளங்களித்தார். ()

துப்பாணி முத்தேபெக் தொல்குலமா தவப்புயனே
யபபாணி வேணியனன் பள்ளியருள் வள்ளாவிங்
கெபபாணி யிசைகளுமு ணிளம்பாணி யிசையொவ்வா
சபபாணி கொட்டுகெனத தாமபாணி யாதருள்வார். (அச)

கருவாயினுலகுலையாக கதிவாய்ப்பத் தகிவாய்மைக்
குருவாயின் னருட்கோலக் குருவாய குலமணிநின்
றிருவாய்முத தேயருண்மெய்ச் சிவம்வாய்ப்பதுடனெமக்குத
தருவாயென் பாரகுவந்து தனிவாய்முந தினிதருள்வா ()

திருவணையிற் கிடந்திருந்து திருந்நமுறத தவழ்ந்தசெய
லொருவுறததம் முதுகுரவ ருடன்படவார் பலர்வேண்ட
வருமுறைவை திகசைவ மணநதுலகி னிலைநிறுவ
வருமகனார் செங்கின்று மற்றவர்க்கு மகிழ்வளிததார். (அசு)

அவனிமிசைக் கொல்லாமை யாகுமறம வெளிக்காடடிக்
குவிகொலைமா ரணம்வேள்வி குயிற்றியுருசெய் சமணர்நெறி
துவரவறித திடுசெயவிற றொடங்கவடி யெடுததாங்குத
தினியமல ரடியெடுத்துச் சென்றருளு நடைபயில்வார். ()

போரானை யுரிபோர்க்கும் புறத்தானை யறக்கானை
யேரானை யிவர்வானை யெயமானை யப்பானைப்

பேரானை யிடப்பாலெம் பெருமானை யுருகார்முன்
வாரானைத் திருவானை வாரானை விழைந்தழைப்பார். (௮௯)

வேறு.

குருந்தே வருக வெமதுதவக் கொழுந்தே வருக வரும்பெற
ல்வான், மருந்தே வருக வெங்கள்குல மணியே வருக மலாந
யன, விருந்தே வருக வானந்த விளைவே வருகென் புகழுனர்,
முருந்தேர்நகைமாதினியார்க்குமுநமிக்கிநவறப்புநமளிப்பாா.

வருமம் புலிபாம் பிறைஞ்சமணி மன்றி னடஞ்செய் வள்ள
லேமுற், கருமம் புலினீ ரெனுமாயக் கடல்வீழ்த தாமே கை
யெடுத்தத, தருமம் புலிநா முயக்காட்ட றகையமலர்க்கை
வாணீட்டி, மருமம் புலிவா வெனவழைத்து மகளிர் களிப்ப
மகிழ்வளிப்பாா. (௯௦)

பின்னு ளருகன் பாழிகளும் பேதையமணர் பள்ளிகளு, முன்
னுதழித றம்மாமலை வயங்கத நெரிததாங் கணிமறுகின், மின்
னுர் மணிகொண் டிளமகளிர் விளைக்குஞ் சிறுவீ டடிமலர்க,
ளன்னே துகண்மே வுறவழிப்பா ரடியே னகத்துந் துகளொழிப்பார். (௯௧)

வேத முழக்குஞ் சிவாகமத்தின் விமல முழக்குந் தனிச்சைவ
போத முழக்குஞ் சரியாதி புனித முழக்குஞ் சிவஞான, சீத
முழக்கு மேனையவுஞ் செழித்து முழங்கச் சிறுபறையி, னீத
மூழக்குஞ்செயல்விளைப்பார்நடலைமுழக்குநமக்கொழிப்பார்.

பெறும்பே றுவக்கு மதிவேணிப் பிரானே பதியப் பிரான்சைை
வத், துறுதே நெறியே நெறியெனத்தேர்ந் துய்வா னுலக
முவலைமதச், சிறுதே ருருட்டிச் சிவஞானத் தெளிதே ரளி
ப்பார் சிறுரொடுபொற், சிறுதே ருருட்டி மறுகினிற்பல் றிண்
டே ரொதுங்குந் திறம்புரிவார். (௬௫)

சிறார்பற் பலரோ டேதுமொருதிருவா ருருவிற்றினந்தோறு,
மறுதற்புடன்வேண்டுபகரணமலியவயக்கு பூசனையே,வெறு
வற் புதனீள் விளையாட்டா விளையவிளைப்பாரீதுலகைப்,பெறு
வொப்பருஞ்சைவங்நெறியேபேணப்புகுத்துநிலைபிறக்கும்,

இன்னவகைபல்றிருவிளையாட்டியற்றுமருமைச்செயனைக்கி
மன்னு மூவகைக் கடல்குளிப்ப மகிழ்மா தினியார் புகழனார்
துன்னு முறவ ருளங்களிப்பத் துகடீர் நகர மிகவியப்பப்
பன்ன வரிய விளங்கோலப் படிவக் காட்சிப் பயனளிப்பார்.

குஞ்சி யழகு மணிப்பணிமேற் கோப்பி னழகு நுதற்சுட்டி
விஞ்சு மழகும் வெண்ணீற்றின் விமலவழகுமணிக்குதம்பை
யெஞ்சி லழகு மைம்படைப்பூ ணிலங்கு மழகுமேனையணிப்
புஞ்ச வழகு மஞ்சீரப் பொலிவினழகு மலிவெய்த. (௬௬)

செய்ய மேனிப் பேரொளியுஞ் செறிபல் லணியின் சீரொ
ளியு, முய்ய வருமெண் டிசைவிளங்க வொவ்வோர் மனைக்
குந் திருமகவாத், தெய்வ மகிழ்விற் சிவப்பூரத் திகழ்சீ ரடி
யாற் சென்றுசென்றெம், மையன் விளையா டற்புதச்சீ ரடி
யே னளவோ வரிதெவர்க்கும். (௬௭)

அருண்மா மகனார்க் கிவ்வாறைந் தாண்டு நிகழப் புகழுஞ
றிருண்மா சிதைத்து ஞானவொளி யெழுப்பி யிதய கமல முகிழ்
சுருண்மா தளங்கண் மலர்விக்குந் தூய கலைக ளுணர் தருமா
தெருண்மை வித்தியாரம்பஞ்செய்வித்தார்நற்றினம்வாய்ப்ப.

குருவாண் முகூர்த்தா லலதெதுவுங் கொள்ளன்மாண் பலவென்
விதியெவர்க்குந், தருவான் பொதுவென் றுலகுணர்வான்
றருநூ லெவைக்குஞ் சனகமென, வருமாண் புளவெம் மடி
களெதிர் வழங்குங் குருவு மிகவியப்ப, வொருகா லுணர்த்து
முனமெவையு மொருங்கே யுணர்முற் செயறெரிப்பார். ()

உயிரைந் தெழுத்தா லுருத்திரமே யுதனு னடிக்காண் டம்
மிதனூற், செயிரில் காண்ட மிருமூன்றிச் சிறப்பா லெசுர்யா
மறையிதனன், மயர்வின் முன்பின் மறைபோலிவ் வரன்யா
மகவான் முதுகுரவ, ருயர்தங் குலமூர் நாடவனி யொளி
பெற் றனவென் றுலகுவப்ப. (௧௦௦)

உலகீடேற விளங்கோலத் தொருவா வருளா லுதித்தருளிக்
குலமா மகனார் சிவஞானக் குறையா மதியா வளர்கின்றார்
நிலவா நின்ற விந்நாளி னிகரி றிலக வதியார்தா
மலகீ ரைந்தாண்டின் பருவத்தமைதிவாய்ப்பநிரம்பினரால்.

இனைய நாளி னைத்தமரபினிலாண்டகையார்கலிப்பகையா,
ரெனுமோர் தலைவ ரப்பெண்மணி யினைமா மணத்தா லெய்
தவிழைந், தனைய புகழ ஞரிடைத்தா மரிய முதியூர் தமை
விடுப்ப, நினைவி னவர்போந் தவருவந்து நேர்ந்த படிசென்
றுங்குறைத்தார். (௧௦௨)

தருமா தினியார் புகழனர் தமது குலமா மகளானா, வருமா தரவிற் றமக்குரிய மணஞ்செய் தளிப்ப மனநேர்ந்த, திரு வா சகமக் கலிப்பகையார் செவிவாய் மடுத்தார் களிதிளைத தா, ரருமா மணஞ்செய் முனமவரை யணிக பதிபாக் கொ ளுமரசன். (கOங)

தனது பகைஞன் வடபுலததான றன்பாற சமாவென் றுற விடுப்ப, வனைய வரசன் பணிமேற்கொண் டமரம் புரிந்தங் கவர்திகழ்கா, ளினிய வருண்மா மகப்பேற்று லெவர்க்குங் கிடையாப் பெருஞ்சிறப்பால், வினையை விடுத்த புகழனர் மிகமே வியம்ப ரபபயனே. (கOச)

இனியோர் கணமுந் தரியாமே யினிது நுகர்கென் றீசனரு, டுனைய வமைத்தநாங் கிவ்வுலகு துறந்து புகுந்தார் மேல்வீ ட்டின், டனைமா தினியா ருடலுயிர்த மகிழ்ந ரொனடுவ வா ழ்கற்பின், றனிமா மகிமை யுலகமெலாஞ் சாற்றப் பிரிவின் றுடன்சார்ந்தார். (கOரு)

தாதை யாருந் தாயருமித் தரணி யொருவிச் சகமெவைக்குந்
தாதை தாயர் சாம்பசிவ சரண நிழல்வாழ் வுற்றபினர்த்
தாதை யார்பூங் குழலாருந் தம்பி யாருந் தமர்சூழத்
தாதைதாயர்க்கிறுதிவினைச்சடங்குமுழுதுமுடங்கமைத்தார்

ஈண்டை நிகழ்வீ தாகமுன மிறைவன் றனக்குற் றுழிவினை மேற், பூண்டு புகுந்த கலிப்பகையார் பொருவில் பெரும போர்த துறைவிளைத்தாங், கீண்டு மனிக முருக்குபுழுற்

திரும்பேர் கடக்கு மெல்லைவினை, தூண்ட வுடல்விட் டிசை
யுடம்பு திலதக நிறுவி வான்புகுந்தார் (௧௦௭)

என்னுமாற்றந்திருச்செவியிலேறவுடன்வானேறினர்போன்
மன்னு திலக வதியார வசமா யுலகை மறப்பவவர் [ங்
பின்னர்வேண்டுமுபசாரம்பெரிதும்புரிந்து தெளித்தெனக்கீ
கன்னை நீரே யெனவாழ்ந்தே னென்னைத்தெளிதியென்றிரப்ப.

வேறு.

தம்பியா ருளராக வேண்டுமென வைத்ததயா
வும்புருல கணையவுறு நிலைவிலக்க வுயிர்தாங்கி
யம்பொன்மணி நூலுங்கா தணைத்துயிர்க்கு மருடாங்கி
யிம்பர்மனைத் தவம்புரிந்து திலகவதி யாரிருந்தார். (௧௦௯)

தம்முன்னு யன்னையினுந் தாம்பேணு தபோதனியா
ரம்முறையிற் றமக்குரிய வருந்தவங்கள் பலபுரிந்தே
யிம்மைமரு ணீக்கியார்க் கிருந்துணையா யமர்நாளிற்
செம்மைநெறியுலகுணர்த்தச்சென்றருளப்பெருந்தகையார்.

உலகமெலா நல்லறமே யுயிர்த்துணையென் றுய்த்துணர்வா
னலகிலரு ளான்முப்பாற் றறமனைத்து முறைபுரிவார்
குலவுசிராத் தாதிகணங் குலத்தரொனும் வாஞ்சையினுற்
பலர்தமர்கட் களித்தன்முதற் பாசவறன் பலபுரிந்தார். ()

வாவிமிகு தடமாதி மலிசுவைநீர் நிலைபுரிதல்
காவளர்த்தல் செஞ்நெறிகள் காண்டலா மலகாதி
மாவிளா நாவனிமுன் மலிவிருக்க மரங்கமைத்த
றேவிருக்கு மறையவர்முற் றிகழ்சீவர்க் கனமளித்தல். ()

விருந்தளித்தல் வாசமுதல் விழைந்தளித்தல் பிணிதீர்க்கு
மருந்தளித்த னமெலா மகிழ்ந்தளித்தன் மஜ்ஜெதேவையுந்
திருந்தளித்த விருந்தளித்தல் செகமளித்த வீனுகிவியப்பப்
பரிந்தளித்த விவையாதி பசுதருமம் பலபுரிந்தார். (கககூ)

சிவதளிகள் பலபுரிதல் சீரணந்தீர் தரப்புதுக்கல்
சிவகுறிமுன் மூர்த்திபிர திட்டைமகா சாந்திசெயல்
சிவமுணர்மா தவர்வாழுந் திருமடங்கள் பலபுரிதல்
சிவமிகுநூற் கல்விநிறை செயற்குரிய திறம்புரிதல். (ககச)

சிவபூசைச் செயல்யாண்டுந் திகழ்வுறவேண் டுவசெய்தல்
சிவநேசர்க் குபசாரந் திருந்தியசெய் தழைத்தவீரைச்
சிவமாகப் பூசித்தே திருவமுதா தியவளிக்குஞ்
சிவமாகே சுரபூசைத் திறமிலக முறைவிளைத்தல். (ககரு)

பன்னுமிவை முதலசிவ பதிதருமம் பலபுரிந்தார்
மன்னுறுமிந் நாட்டிலக வதியார்க்கு மடாலயமொன்
றின்னருள்கூர் சித்தவடத் தீசர்திருத் தளிவெளியிற்
சந்நிதிமா மறுகில்வட சாரவடத்தின் சாரமைத்தார். (ககசு)

அன்னதிரு மடத்தென்று மமர்ந்தல்ரி யெழற்கைந்து
கன்னலென வறன்மூழ்கிக் கண்டிகைநீ றணிந்தலர்கொய்
துன்னுதொடை புனைந்ததிகை யுற்றலகு மெழுக்குமுதன்
மன்னுபணி பலதிலக வதியார்செய் துறுகின்றார். (ககஎ)

இன்னுளெம் மடிகண்மரு ணீக்கியா ரநமெவற்று, மூன்னுவ
கொல்லாமை முற்றுயிர்க்கு மிரக்கமிக, லென்னுமுன் னுவ

ர்த்திடற்கோ வீதுகசப்பென் றுரைத்தலின்வாய்த், துன்றுகா
ன்றிடிநற்கோள் ளார் துரிசருமென்று றத் துணிந்தோ. (கக௮)

எவ்வுலகும் பணிகயிலைக் கிறைபிரிவி னூடலினே
தெய்வபராசைவநெறித் திருந்தாமலர்ச் சயனமொரீஇ
யுய்வரிய சமணுணர்யா முவர்த்தனையிற் கிடைவிழைந்தார்
கவ்வைமிகுந் தூடுதல்பிற் கனியின்பக் குறியன்றே. (ககக)

வேறு.

திருவுளம் விழைந்தாங்காங்குச்செலவமண் குண்டரேற்றுங்
கிருவினர் தரும சேன ரென்றொரு பட்டப் பேர்தந்
தருமைநற்குரவ ராக்கொண் டடிதொழூஉச் செறிந்து சூழ
மருவுமுற் குரவர் யாரும் வழுத்தவீற் றிருந்தா ரந்நாள். ()

தன்னுயிர்த் தலைவி யென்னத் தகுமரு ணீக்கி யாரை
முன்னூறு பிரிவாற் றுமை முளைமதிச் சென்னி யோனு
மின்னுயிர்த் தலைவன் றாதாங் கெய்திய விடுத்தா னென்ன
மன்னுவெஞ் சூலை நோயவ் வள்ளலார் வயிறுற் றன்றே. ()

சூலையாந் தூது குண்டர் துரீஇப்புரி செயலிற் றூழா
மாலைய தாக வேமுன் வைத்தகா லசையா தீசன்
பாலுறற் கியைபெ லாஞ்செய் பண்பினைமறுக்கொணுமைச்
சீலியா ரிடைத்தம்பாகச்செலுத்தியோர்ந்தாங்கட்செல்வார்

இங்கிவர் செயலீ தாக் விதற்குமு னிவர்த முன்னோ
நங்கையா ரதிகை போந்து நற்றொண்டு செயுநா ணர்நின்
றங்கணு வீரட் டேசா வகிலமு மளித்தா னேசா
செங்கர வேணி யானே திருக்கர வேணி யானே (கஉ௩)

எம்பிரா னீயே யாகில் யாங்களின் னடிமை யாகி
லும்பர்நா யகனே யிந்நா ளுய்ந்தினி லமண்சார் புற்ற
தம்பியா ரருள்சேர் வாய்மைச் சைவமா நெறிபுக் குய்வா
னிம்பர்நீ யருளவேண்டுமெனத்துதித்திறைஞ்சிப்போவார.

வணங்குபு சென்று சித்த வடமடத் தமளி மேவு
மணங்கனார் கனவிலெம்மா னதிகைவாழ் வீரட்டேசன்
குணங்குறி கடந்தா னேனுங் கோதிலா வன்ப ருட்கோட்
கிணங்குபு பற்பல் வேட மியைந்தெளி யவனுமாவோன ()

ஒருதிரு முகமு மேநமி யொளிவளை மழுமா னக்க
மருவடங் கமண்ட லஞ்சீ வரதமோ டபயமெட்டு
மிருபுறத திலகெண் கையு மிடத்துல கீன்றாண் மெய்யும்
பொருவிலா னேற்றின மீது பொலிதிருக் கோலங்காட்டி ()

பங்கைநீ வருந்த னின்பின் வந்தவன் முனீந்தி ரன்கா
ணிங்குல குய்யப போந்தா னெமக்கன னியமேன யன்றே
னங்கமண புகக செய்கை யாருயிாக குண்மை தேறறு
மங்கலச் செயலென் றோர்தி வாய்மையீ தவகை கூர்தி. ()

ஆவணி மூல நாளை யனையன்வந் தடிக்கு னின்பாற்
காவரு நீறுபஞ்சாக் கரததொடு மளிததூச் சூலை
யோவுநீ ருழவா ரங்கை யுதவிநம் பாலுய்க் கென்றுச்
சேவரு வீரட் டேசன் றிருவுருக் கரந்தான் மன்றே. ()

வந்தநல் லுருவி னோடும் மாதபோ தனியார்க் காங்கு
வந்தருள் காட்சி சித்த வடத்திருக் கோயி லின்கண

முந்துமா மூல லிங்க மூர்த்திவாழ் கருப்ப வில்லுண்
முந்துறக் காண லாகு முதமிக வின்று மென்றும். (கஉகூ)

கனவுணர்ந் தருளின் மேன்மை கருதுதோ றன்பு பொங்க
வினித்துரு ளேழை யேற்கு மெளியதோ வெனத்து தித்தப்
புனிதையார் நியதி யாவும் போற்றிய மடத்தி ருந்தார்
பினுமரு ணீக்கி யார்செல் பெற்றிமேற் பேசு கிற்பாம். ()

பாகனை யூன்றிச் சென்று பகினியார் தம்பா லனபால்
வாகம ரணைய சிந்த வடமடா லயத்தின் பாங்க
ரேகியாங் கவரு முன்ன ரெதிர்வரக் கண்டு தாழ்ந்தார்
சேகுளார் நெறியிற் றீர்ந்தார் திருவுளீ ரெழுமி னென்று. ()

முன்னெழு நம்பி யாரு முகமலர்ந் தொளிர்ந் தரவெண் ணீற்றை
யின்னருண் பணியின் மேலுடைத் தெழுந் திசைத் தினிது நல்கி
யங்ககாத் தளியுட் கூவந் தவிர்சிவ தீர்த்த முண்பித்து
துன்னருளு சூலை நீக்கி யுவந்துழ வாரந் தந்தார் (கஙஉ)

ஊழடியேனை ரரிச ஞதி யுவந்தனி யாமை போல
நீடுநீ ருதி முன்னா நீத்தமா கோலனு சைவ
வேடமா யிலங்க நின்றார் மிகுசைவப் பிரம்வ சந்தான்
பீடுறு சைவ தீக்கை பெரும்பேறு பெற்று லனறி. (கஙங)

ஏகத்தணைச் சிறந்தார் வாகரு மிர்ரொனுஞ் விதிய யென்று
பெத்தணை விதியுமே பொண் டிவவுல குணாத்தப போக்க
வுத்தமா விடிவ ரேகைவந் தெழு நாதீல குயனோ பெற்றுந்
குத்தம சுத்தி தீக்கை யுறுமுறை செய்திட்டா ரன்றே. (கஙச)

அன்னேர் முன்னை யாரவ் வருணிறை தப்பி யார்த
முன்னமண் கோல நீங்கி முழுதிரு நீற்றுக் கோல
மன்னிமெய்ச் சிவவி ளக்கம் வயங்கருட் டெரிவு கண்டா
ருன்னரு மின்ப வாரி யுட்பர வசரா யுற்றார். (கரு௬)

என்னையாள் வீரட் டேசன் யாதுமோர் வில்லா நாயேன்
றன்னையும் பொருட்படுத்தித் தனிததிவன் றன்மையெல்லாஞ்
சொன்னதென் சொல்கே ளிந்தத் தூயன்மா முனியேநம்மோ
டன்னிய னலனென் றுனீ தெளவுபசா ரிகமோ வென்று. ()

எண்ணினை னெண்ணி னேனையென் செய்கோ வீசனென்றே
கண்ணினோர் காணப் பெற்றேன் காட்சிமற் றிதன்மே லுண்
டோ, புண்ணிய மென்செய் தேன்முற் பொலிசிவ மயமாம்
பொற்பி, னண்ணலே நம்பி யாரென் றழைத்திடப் பெறு
தற் கென்றார். (கஎ)

தவசிவ மயமாய்ச் சுத்த சத்துவ முருக்கொண் டிருந்தப்
புவியுய வந்த தென்னப புகலுமிப புனிதையாரே
திவியதே சோம யத்திச் செம்மலார் தம்மை யிவ்வா
றுவமறு நீத வாய்மை யொளிர்சிவ் மேயென் றோதி. ()

விரிவுரை யருமை தோன்ற விம்மிதொரு சொல்லா லுண்மை
பெரிதுணா விரியக் கூறிற் பேதையிற் பேதை யாதுந்
தெரியுற வுணர்வு மில்லேன் றீயன்னன் பேய ளுயே
னரியவப் பெரியோன்வாய்மையயவை யுரைவெழுமாறெங்ஙுன்.

இத்திரு வடிகட் டிம்மை யெம்மையு மம்மை யாளு
முத்தமி ழாரா ழைத்தாங் குயர்திரு வதிகை சென்று
புத்தல ரிதழ்ச் சோலைப் புண்ணியன் கோயி னண்ணிச்
சித்திசெய் வீரட் டேசன் றிருமுனுய்த் தருகு கின்றார். ()

வேறு.

வீரட் டேசர் திருவழகை விழியா னுகர்ந்தார் விடையாதி
தீரத் துறந்த சிவன்முத்தர் திருவா ருளத்தாற் பெரும்போக
வாரத் தழுவி யத்துவிதா னந்தக் கலவி யனுபவமே
சாரத் தனித்தார் தன்மயமாந் தகுபேரின்பந் தலைப்பட்டார்.

உள்ளங் குளிர வுடல்குளிர வுயிருங் குளிர வுணர்குளிரத்
தெள்ளங் குளிர வுள்ளருஞ்சச் சிதாஅ னந்தத் திருவமுத
வெள்ளங் குளிரத் திருவாக்கே விமல மதகா வினவுசெவிப்
பள்ளங்குளிரப்பாய்வதெனப்பதிகநெறியிற்பாய்ச்சுகின்றார்.

பரவு பதிகம் பின்னருசி பலதந் ததிமா துரியநயம்
பரவு மமுதா வாயூறப் பருகப் பருகத் தெவிட்டாமே [யா
விரவு மியல்கண் டந்தோமுன் விடத்தாலந்நாவ் வளைதொலை
விரவு கொடிய வருவருப்பை விலக்கிய தினைய தமிழமுதம்.

யாது புரிதுங் கைம்மாறிவ் விருப்பே ருதவிக் கெனநினைந்
தான், மாதுபாகன் றிருவதிகை மருவுந் திருவீ ரட்டேச
னீது மெனினெல் லாமிவன்பாட் டெழுதுதொண் டெவ்வா
வமைகவிவன், கோதி லரீனம் மடேறுறு குறையு மில
னென் றிதுபுரியும். (கசச)

மாவுக் கரசு வணக்கரசு வாணிக் கரசு முதலாய
தேவுக் கரசு நிறைதருமச் சேவுக் கரசு திகழ்வானிற்
பாவுக் கரசாந் திருத்தமிழ்மெய்ப் பாட்டுக் கரசே நீயேநன்
னாவுக் கரசு நாவரசு நாவுக் கரசென் றிசைத்தருள. (கசரு)

மூன்று முறையுந் திருநாம முழங்கி யெழுவா னொலிகேட்டார், தோன்ற லாரவ் வானொலியைச் சூழ்ந்த நெறிமேற் றொன்றொலியா, லூன்றி யுணர்ந்தார் பரவசமுற் றுறுபே ரருளை நினைந்துநினைந், தான்ற விருமைத் திருத்தொண்டு னருமை புரிந்தாங் கமர்கின்றார். (கசசு)

அந்நா ளமண்டர்ப் போதனையா லகல்பா டலிபுத் திரநகர்க்கு, மன்னு மமண்வேந் தெம்மடிகள் மகிமை யுணரா மடமையினுற், றன்னு ணையினு ளண்டமெலாஞ் சலிப்பச் சலியாத் தனிமுதலை, தன்னு ணையினுட் படுத்ததனை தன்மைத் தொன்று தான்விழைந்தான். (கசஎ)

வேறு.

* அருள்கொண்ட வுணர்வின்றி நெறிகோடியறிவென்று, மருள்கொண்ட மன்னவனு மந்திரிக டமைநோக்கித், தெருளகொண்டோ ரிவர்சொன்ன தீயோனைச் செறுவதற்குப், பொருள்கொண்டு விடாதென்பாற் கொடுவாருமெனப்புகன்றான்.

* அரசனது பணிதலைநின் றமைச்சர்களு மந்நிலையே
முரசதிருந் தானையொடு முன்சென்று முகில்சூழ்ந்து
விரைசெறியுஞ் சோலைசூழ் திருவதிகை நகர்மேவிப்
பரசமயப் பற்றறுத்த பான்மையினர் பாற்சென்றார்.

*சென்றணைந்த வமைச்சருடன் சேனைவீ ரருஞ்சூழ்ந்து
மின்றயங்கு புரிவேணி வேதியனா ரடியவரை
யின்றுநுமை யரசனழைக் கெமைவிடுத்தான் போதுமென
நின்றவரை நேர்நோக்கி நிறைதவத்தோ ருரைசெய்வார். ()

*நாமார்க்குங் குடியல்லோ மென்றெடுத்து நான்மறையின்
கோமானை நதியினுடன் குளிர்மதிவாழ் சடையானைத
தேமாலைச் செந்தமிழின் செழுந்திருத்தாண் டகம்பாடி
யாமாறு நீரழைக்கு மடைவிலமென் றருள்செய்தார். (கஙக)

எடுத்ததிரு வருட்பதிகத் தெம்படிகள் சிவாநுபவ
மடுத்தெழுகெம் பீரமிட மணிவாய்மைத் திருவாக்கே
தொடுத்தெழுமெய்த் திறநோக்கிற் றூயபர சிவமேயித்
தடுத்தமலம் விடுத்தபெருந் தகையரெனுந் தகைவிளக்கும்.

திருப்பதிகமரசன்பாற்செலுங்குறையொன்றின்மையுந்தாங்
குருப்பதிக நதிமுடியெண் குணியெனவு மவ்வாற்றல்
கருப்பதிக டோரவமண் கயவராதி தரக்காட்டும்
விருப்பதிக முந்தோன்ற மேதகவாய் மலர்ந்தருள. (கஙரு)

பதிகம்வின யடிகளுட ன் பாடினமை யதிற்றுணிந்தார்
துதிபுரிந்தார் பற்பலகாற் றுணையடிக்கீழ் வீழ்ந்திறைஞ்சி
யிதமொழிசொற் றெழுந்தருளப் பெறிலடிக ளெளியேமுங்
கதிபெறுது மென்றமைச்சர் கைகுவித்தாங் கெதிர்நின்றார்

சூழ்வினையச் சாதுரியத் தூறையூகத் திறலமைச்சர்
தாழ்வினைய மொழிகடிருச் செவிசாத்தித் தறுகண்மறப

பாழுவினைய மண்குழுமு பாடலிபுத திரம்புகுந்தார்
வாழ்வினையம் புவிக்கருள வந்தருளும் வாகீசர். (கரு௫)

ஆங்கவர்செய் மருட்செயலா லருட்செயலி னுற்றனனி
யோங்குமுறை யுலகுணாத்தி யுவையாவு மவர்க்கேய்ன்
றீங்குதரு முற்பாதச் செயலாகக் கடன்மறுகாப்
பாங்குறுகற் பரியூர்பு பாதிரிததண் புலியூரில். (சரு௬)

சொற்றுணையே துணையாகத் தொழுதணைவார் பேறுவந்து
முற்றுணையும் புனலரசு முற்றவமென் பெற்றனனிக்
கற்றுணைமேற் பொற்றுணையென்கையேந்தப்பெற்றேனென்
றற்றுணையத் தானநதி யானந்த மயனானன். (கருஎ)

சென்றருளும் வாகீசரு திருவடிகளப் புலியூர்த்
துன்றருளே புரிதோன்றுத துணையடிக ளிணையடிக்கீழ்
முன்றொழுது திருவருண்மா மொழிபாடி யரிதகன்று
நன்றருளுந் திருவதிகை நகர்களிப்ப வருகின்றார். (கரு௮)

வேறு.

*தூயவெண் ணீறு துதைந்தபொன் மேனியுந் தாழ்வடமு
நாயகன் சேவடி தைவரு சிந்தையு நைந்துருகிப்
பாய்வது போலன்பு நீர்பொழிகண் ணும்பதிகச்செஞ்சொன்
மேயசெவ் வாயு முடையார் புகுந்தனர் வீதியுள்ளே. (கரு௯)

வேறு.

கொதிதழலாற் கொடுவிடத்தாற் கோபாதி சயககளிற்றுற
கொளுங்கற் றாணு, வெதிகபர மாத்ததிலை யருட்சைவ சயத்

தர்ப்ப மதில மெல்லாந், துதிபெருக வமணுப்பட் டுலங்க
கிரீஇ வருகுருமைத் தோன்ற லாரிப், பதிபுகுத முன்னு
னிற் பயிறவமென் னெனவியந்நப் பதிவாழ்கின்றோர்.(கசு0)

மறுகுதொறுங் கமுகுபூகம் வாழைமுத னிரைத்தலர்பொன்
மணித்தா மங்கள், செறியுமலர்ப் பாவாடை திகழுமணி
விதானங்கள் செழுந்தீ பாதி, நறுமுமெழி னடைப்பந்தர்
துலங்கவமைத் தடியர்திருக் கூட்டஞ் சூழ, வறுகுமலர்
சுண்ணமணி யாதியதா யெதிர்சென்றாங் கடியிற்றாழ்ந்தார்

திருவேடச் சிவப்பொலிவுந் திருவுள்ளந் தெருட்பொலி
வுஞ் சிவமாந் தன்மைப், பெருவாழ்வு மெதிர்விளங்கப் பெ
றுகாட்சி கண்டுகளி பெருகவுள்ள, முருகாகின் றடிக்கடிவீ
ழ்ந் தற்றிறைஞ்சித் திருத்தொண்ட ருவந்துசூழ, வருவாகீ
சப்பெருமான் றிருவீரட் டானமெதிர் வயங்கப் போந்து,

திருக்கோயி லுட்புகுந்து பெருக்கோலிட் டிருக்கோர்ந்துசெ
ப்பொ ஞதை, திருக்கோலத் திருமுனிரு திருக்கோவில் பே
ரின்பந் திளைப்பத் தாழ்ந்தார், திருக்கோவு திருப்பதிகந் திரு
வாயின் மலர்ந்தோங்கத் திருக்கண் ணீர்தந், திருக்கோல
முழுதொழுகத் திருநீறு சேறுடத் திளையா நின்றார்.(கசுங)

ஒருவாறு புறம்போந்தங் கொருவாம முழவார மொளிர்
கை யேந்திக், கருவார்ந்த னைப்பெரிய கரியமலஞ் சீத்தெமக்
குக் கருணை வாழ்வு, தருவாய்மை தேற்றினைத் தனிஞா

ணப் படையாலத் தளிப்பு றத்துந், திருவாளர் திருப்பணி
புற் சித்தன்முதற் புரிந்தமர்ந்து திகழா நின்றார். (கசுச)

அந்நாள்வெஞ் சமணெறிபொய் யனைத்துமென வாகூழி
னறிவு வாய்ப்ப, மன்னான பல்லவன்பின் வாகீசத் திருவடி
கண் மாண்பெ லாமோர்ந், தென்னான்செய் தேனந்தோ
வென்றுபதை பதைத்துநநி நடுங்கியேங்கி, முன்னாய மூட
ர்களு முன்னாத கொடுமையெலா முன்னிச் செய்தேன். ()

அன்னோவிப் பெருந்தீமை யகற்றரிதிங் கெவராலு மடிகளா
பார்ந், முன்னாகச் சென்றிறைஞ்சி முறைப்படினங் குறைப்
படார்கண் முற்று நீக்கப், பின்னாகா வாகீசப் பெருந்தகை
பே ரருளெனவே பெரிதுமுள்ளத், துன்னாநின் றுயகடைய
வொருப்படுநல் விருப்புடனீ தனுற்று மாங்கே. (கசுசு)

கொல்லாமை வெளிக்காட்டிக் கொலைமுழுது மலைவின்றிக்
குறித்துச் செய்ய, வல்லார்க ளஞ்சலிலா வஞ்சநிறை வெ
ஞ்சமண மடவோ ரிந்தப், பொல்லாத பாதகர்க்குப் புரித
ண்ட மவர்நாளும் புரியுங் கோற, லல்லாது வேறிலையென்
றமண்குலம்வே ரறத்தொலைத்தா னாற்றல் வேந்தன். ()

அமணரமர் பள்ளிகளு மருகனமர் பாழிகளு மனைத்துஞ் சீத்
தச், சுமைசகடங் களிற்கொணர்ந்தே துலங்குதிரு வதிகைந
கர்த் தூய கோயில், சமைதரமா குணதரவீச்சரமெனவொன்
றமைத்திலிங்க தாப னாதிக், கமைசெயன்முற் றியலநடாய்க்
கதிதருவா கீசபிரான் கழலிற் றாழ்ந்தான். (கசுஅ)

என்னுயிரே யுயிர்த்துணையே யேழையடி யேன்புரிதீங் கெல்லா மெந்தை, சன்னிதிசேர்ந் தாலன்றித் தவிராதென் றுளத்துணிந்து சார்ந்தே னற்கோர், பொன்னிதியே யென்போல்வார் புகலிடமே யகலிடத்தார் புரிந்து போற்று, நன்னிதியே வாகீச நாயகமே யெனப்பலகா னமந்து மேலும். ()

பெருநதியிலியே னறியாது புரிந்தபல பிழைபொறுத்தி பொறுத்தி யென்று, முறையிடுபு குறைந்தடைந்து முன்றுழ்தல் பின்றுக மூரி வேந்தன், குறைமுழுது நிறையருளாற் குணமூமுன் கொண்டமைதங் கோலங் காட்ட, மறைமுழுதும் வடித்தருளு மணித்திருவாய் மலர்திறந்து வருந்தேன் மன்ன.

அகிதநமக் காற்றினையன் றவைகளினே ரணுவுநமை யடைந்த தின்றத், தகையுமுணர்ந் தனைசிவமே தனிமுதலாம் பிரமநெறி சைவமென்றே, நிகமசிவா கமமுதனூ னிகழ்த்துமுடி புண்மையெலா நேரே யாரு, மகிழுமுழந்தோர்ந் துயச்செயித மாண்செயலே செய்விதநாய் மன்னரேறே. (களக)

ஆதலினச் செயனேக்கி யகம்வருந்தே லென்றவனை யருளினேக்கி, நீதிதெரிந் தரசுபுரீஇ நிறையருள்பெற் றுய்தியென நிகழ்த்தக் கேட்டான், மாதவமென் முன்புரிந்தேன் வள்ளானல் லருட்பேறிம் மடமை யேற்கு, மீதரவென் றடிக்கடிவீழ்ந் திறைஞ்சுபுபற் பலதுதிக ளிசைத்தான் மன்னே. ()

அனந்தரம்வா கீசபிரா னருடலைமேற் கொண்டணுவு மயர்த்திடாமே, மனந்தரமெய்ச் சைவநெறி வளர்த்தரசு வழாதி

யற்றி வனக்கி ரீப, கனந்தரவீ ரட்டேசர் கழலுமறவாநெறி யிற் களித்து வாழ்ந்தா, னினந்தரமெய் யடியார்சூழ்ந் திறை ஞ்சியசீர் வாகீச வின்ப வாழ்வு. (௧௭௩)

அன்னதனித் திருவதிகை யமர்ந்தருளிப் பன்னெடுநா ளரிது போந்து, பன்னுதிருந் தலங்கள்பல பணிந்தேத்தித் திருப்ப திகம் பாடிச் சென்றே, யின்னருளாற் றிருச்சூல மிடபகே தனந்திருத்தோ ளிலங்க வாய்ப்புற்,றுன்னுசிவ னேதானென் றுலகுணரப் புறத்திலுமிக் கொளிரக் காட்டி. (௧௭௪)

அபபூதி யடிகண்மகற் கருவிடந்தீர்த்தருளியுமற்றதாகி றீஇப் பின், மெய்ப்பூதி யாரவீழி மிழலையருட் காசுபெற்றீஇ விமல ஞான, வைப்பூதி யப்பெருஞ்சீர் மாண்பினருந் திருவருளே வயங்க முன்னிட், டெப்பூதி யுங்கொளன்மாண் பென்றுல கோர்ந் தமையுமுறை யிலங்கக் காட்டி. (௧௭௫)

ஆரியமுந் தென்றமிழு மாறுனென் றடைமொழியா லவ்வி ரண்டு, ளாரியத்தி னுந்தமிழே யதிகமெனத் தாண்டகமுன் னைய பாவாற், றேரியவைத தத்துமன்றிச் செயலாலு மறை க்கதவந் திறப்பித் தந்தத், தேரியலா ரியந்தாணைத் திறல்க டந்துட் புக்கருளே திகழக்காட்டி. (௧௭௬)

திருக்கைலை யெத்துணைமைச் சிறப்பினருந் தாமுயன்று செல்லொ ணாச்சீர்ப், பெருக்கமுள தென்றுலகோர் பெரிதுணர் ந்துய் வானருளாற் பிறக்கை யாற்றவ், வருட்கைலை தானே

வாதவூர்நாயகன்ண் டினனைய லற்புதச்சீர், வருக்கநிகழ் தர
ப்புவியின் மன்னுதல மெல்லாமு மகிழ்ந்து பாடி. (கஎஎ)

திருப்புகலூர் விருப்பினுறீஇத் திருப்பதிகம் பொருப்பனை
யன் செல்வி பாகத், திருப்பவனைக் கருப்பினுமண் ணிப்ப
வனைமெய்ப்பவனை யேன வர்ன்மை, மருப்பவனைச் சுருப்பிதழி
மாலையனை மாலையனை வலத்தின்வாமத், தருப்பவனைப் பல
பாடி யருந்திருத்தொண் டினிதுபுரிந் தமர்ந்து வாழ்வார். ()

பின்னெடுநா ளங்கமர்ந்தெண் பதின்மேலோ ராண்டுசெலப்
பரமன்முன்னு, ளன்னெடுவான் கயிலாயத் தருளியவா றை
ந்தெழுத்தோ டக்க நீறென், றுன்னுசிவ சாதனமெய் யொ
ளியெய்ங் கணும்பரம்பி யுலக மெல்லா, மன்னியல்வை
திகசைவ வாய்மைநெறி மயமேயாய் வளர்தனோக்கி.(கஎகூ)

மகிதலமா னுடவடிவின் வருசிவன் முத்தநிலை மாற்றிவாழுந்
தகுதிவிழைந் தக்குறிப்பே தருபதிகம் பலபாடிச் சகலவேத
வகிலசிவா கமசார வத்துவித நிரதிசயா னந்த வாய்மை
திகழ்தருமா பரமுத்தத் திருமருவித் திருவடிக்கீழ்த் திளை
த்து வாழ்ந்தார். (கஅ௦)

சித்திரையிற் சதயமாந் திருநாளி லொருவாமெய்ச் சிவமே
யாகி, யித்தரைவாழ் வுறவமர்வா கீசரமண் பதகர்விடு மிபத்
தை முன்னிட், டத்தருண மருள்பதிக மதினுமய ராதேனை
யவற்று மிந்தச், சித்தவடத் திருமகிமை திகழ்தரவைத் திடி
வதன்சீர் செப்பற் பாற்றோ. (கஅக)

பேசருமா மறைபுகல்சுப் பிரமணியே வரமுணியாம் பிள்ளை யார்முன்,மாசகல்காழியின்முதற்றும்பயந்தருள்காழிசிவவேட மலியுமாண்பின், றேசுவய சருண்முதிர்வா தியனோர்கண் டுவகைகனி தேக்கத் தாதை, யேசகங்கட் கெனவப்ப ரேயென வாய் மலர்ந்தருளு மிதனைற் றனே. (கஅஉ.)

அப்பரென விடுகுறிபோ லமைந்ததுபே ரதுவேபல் லுலண்டங் கட்கு, மப்பரெனு நிலையுணர்த்தி யருட்சிவமே தாமென்ப காட்டு மந்த, வப்பரே பிள்ளாயென் றனைதரவப் பெயர்புனைந்தா ரவரு மிவ்வா, றப்பருமா மகனெரு மகிலமுய வந்தருளி யமர்ந்தா ரேனும். (கஅங.)

வாகீசத் திருவடிகண் மகிதலத்தெண் பத்தொன்றும் வயசின்காறு, மேகாம லருட்கோலத் தெழில்காட்டி யினிதுலக மெல்லா முய்ய, மாகாதற் றிருவருளை வழங்கிவீற் றிருந்தருளும் வாய்மை மேன்மை, மோகாதி முறவொழிதது முதுக்குறைநதோ ரெவராலு மொழியொணுதே. (கஅச.)

வாகீசச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம், உருசு.

சுந்தரச்சருக்கம்.

பொன்னங் கடுக்கைப் புரிசடையெம் புனித னகிதன் பொன்னருளை, கின்னங் கடுத்தன் புடையார்க்குக் கிடைப்பித்

தாராக் கிளர்கயிலே, யின்னந் தருக்கள் வல்லிமுத லெல்லாஞ் செறிந்தங் கெழில்பெருக, மன்னந் தனியபே ருய்யானம் வயங்கு மெவர்க்கும் வகுபபரிதே. (க)

தருப்பஞ் சகங்கள் பலகோடி சார்வல் லிகளுந் தழீஇயெ ன்று, மருபபஞ் சீகச மலாநளிரபிஞ் சருங்காய் கனிமுன் னவதுதைந், தருப்பஞ் சகல திசைந்துமொழித் தோவா திலகவ வுய்யானம, விருப்பஞ் சகங்க ளெல்லாஞ்செய் விமல மேன்மை மிகவளிக்கும். (உ)

அமுத சஞ்சி வினிமுதலாமளப்பில்வகைமூலிகைகளெலாங் குமுதநாதன் றனக்குமுடற்குறையுங்காலாற்குமைபபனவா விமுத லமுத நீங்கிலகண் மிக்நப பொலிவ பூவைசுசா திமுத ணிகமா கமநாதத் திறனே தருமவ் வுய்யானம். (ந)

கொடிய விலங்குஞ் சிவோகம்பா வனையே குறிப்பி னிசை படதெவ, னெடிய தருக்கண் முதலெவையு நிலவு மூலகெ லாம்பெருக்கு, மொடிவில் சிருட்டி மாதிரிகை யோமன் கரு பப நிலையமதோ, முடிவின் மூல பண்டார மோமுன் புக லவ் வுய்யானம். (ச)

வேறு.

இத்தகு முத்தி யுானத்தி னுப்ப ணெண்டிசை கமழும்பல் வகைய, புததலர் மணங்கள் சாளர நெறியிற் பூந்துக ளின்

னறைபிலிற்றி, மத்த*மா ருதந்தை வரவிந்து காந்த மாண்
சிலா மயத்தமைந் திலங்குஞ், சித்திர மணிமண் டபமொன்
றுங் கதன்சீர் செப்பரி தெப்பெரி யவர்க்கும். (௫)

ஆவிகள் போக மடுத்திடற் காக வம்மையென் றப்பனென் றி
ருவே, றுருவிலா வுருக்கொண் டருள்சிவ ஞெமையாளுமை
யுட னமைவில்கா முகர்போன், மேவியாங் குளபல்வளனெ
லாங் காட்டி மிகுநகை மொழிகளும் விளம்பித், தேவிய லரி
மான் றவிசல ரணைமேற் றிகழவீற் றிருந்தருள் செய்தான்.

அவ்வழி யுடன்வீற் றிருந்தருள் புரியெ மன்னைத முன்னிலை
யாடித், திவ்விய வொளிக்கு ளுள்ளொளி யாகித் திகழுருத்
தோற்றமோ ரிரண்டு, ணவ்வியங் கண்கள் களிப்புற நாத
னல்லுருத் தோற்றமே நயந்தாங், கிவ்வெழிற் றோற்ற மித
யமுற் றீர்ப்ப தென்னையோ வென்னையோ வென்றாள். (௭)

தானுநேர் காமுற் றுங்குமா தோற்றந் தனையவ டிருவுளக்
குறிப்போர்ந், தானசுந் தரத்தன் சாயையைக் நீட்டி யப்பெய
ரிட்டவைத் தனைத், தூகிழ வுருவாய் வெளிவரக் காணூ
உச் சுந்தரா வீண்டெமக் கென்று, நீநறுந் தொடையல்
புனைதனம் பருகே நீற்றுக்காப் பேந்துபு நிற்றல். (௮)

ஆயநற் பணிசெய் தமர்கெனை வாணை யளித்தன னகிலமு
மளித்தாள், சாயையு மவ்வா றழைப்புறீஇ யிருவர் தையல

* மந்தம = மத்தமென் வலித்தல் விகாரம்பெற்றது.

ராகிவந் தனைய, நாயகி யாணை மேற்கொண்டாங் கவட்கந்
நறும்பணி நாடொறு நயப்ப, நேயமா ரவர்பேர் கமலினி
யார நிந்திதை யாரென நிகழ்வ. (௯)

கடைக்கணி னோக்கே பிணிந்தமா சனைத்துங் கழற்றுபு
கருதருந் தூய்மை, கிடைக்கவெவ் வுயிர்க்கு மளித்தருண்
மென்றுங் கிளர்பெருங் கருணையே பாயு, மடைக்கண் முற்
றருவர் முழுத்திரு நோக்கு மருதுறைப் பெறுநிலை யாடி,
யிடைக்கவின் யாவ ரியற்கவிக் கமைவ திசைப்பரிதிசைப்
பரி தெவர்க்கும். (௧௦)

அருமறை முடியோ வதன்றெளி வாஞ்சி வாகம சாரமோ
வவற்றுள், விரவுமுள் ளுயிரோ பரவருஞ் சுத்த வித்தியா
நிலையமோ மேலாந், துரியமோ துரியா தீதமோ வதுல
தூயமா முனிவருள் ளகமோ, புருவடத் தியமோ யாதென
லாமப் ப்ராதன தரிசன புளகம். (௧௧)

இன்னவா தரிசத் தாதர நோக்கு மிமாசலை யுமாபதி யெழி
ன்முற், றுன்னரு முக்க ணுற்புய மாதி யுருவெலா மொரு
விலா துதித்த, மன்னுமுள் ளொளியா மந்நிழன் மனுதி வர
ம்பறு தரம்பெறு மாறு, 'லென்னரோர்ந் துரைப்பார் சிவந்
தினுட் சிவமென் றிலகுவின் மாற்றமொன் றிசைத்தும். ()

மூவரு மனைய திருப்பணி நியதி முறைவழா தின்பநீர்மூழ்கி.
நாவல ரெவர்க்கும் பரவருந் திறத்தோர் நந்தன வனத்தக
நணுகித், தேவரு மலர்க ளாவன நிறையத் திருந்துபூம் பிட

கைதண் டிடைக்கொண், டோவரு மலங்கல் புனைதன்முன்
ஞனு மொருங்குசெய் தொழுகுவா ராஞர். (௬௩)

வேறு.

இத்திருப் பணிபன் ஞாங் கியல்வுழி யிடையோர் காலத்
ததிருப் பாற்க டற்க ஞலம்வர் தடர்பப வஞ்சி
யுததிருத் தவன்மு னும்ப ரோலெனக் கதறிச் சூழ்ந்து
கததிருத் துவமு னெல்லாக் கனமுங்கொள் கண்ணுதாலோ.

அடைக்கல மடியே நிற்கே யடைக்கலந் தருண மிப்போ
திடைக்கல மல்லே மால மெனுந்திமிங் கிலததால் யாக்கை
நடைக்கலங் கவிழத் துன்ப நரலையு ளமிழ்கின் றேங்கட்
கடைக்கல மந்தே மெந்தாய் கைவிடேல் கருணை வள்ளால்.

என்னநின் றலறி ஞரவ் விரங்கொலி திருச்செ விக்கட்
டுன்னலு மிரக்கந் தூண்டச் சுந்தரா நீபோந் தின்னாக்
கின்னல்செய் தடர்ந்து டற்றி யெங்கணும் பரவு மாலந்
தன்னைநம் முன்கொ ணர்ந்து தருகென வருளிச் செய்தான்.

திருவரு ளாணை யோடு சேவடி சென்னி மேற்கொண்
டொருவருங் கைலைக் கோயி லொருவகைபுறம்போந்தன்ன
வரிபிர மேந்தி ராதி யனைவரு மினைய யாண்டும் [ணங்
விரிபுல கெல்லாங் கொல்லும் விடத்தெதிர் வந்தெம் மன்

திருக்கர நீட்டி நின்ற செய்கையே கண்டார் வானே
ருருக்கரந் தாங்கவ் வால முலகினுக் கருளாஞ் செந்தேன்

பெருக்கரு விந்தத் துற்ற பிரமமா மெனத்தி ரண்டு
குருக்கரம் விரித்த மைந்த கொள்கைகண் டிறும்பூ துற்றார்

சுந்தர நாமத் தோன்ற றுணையடி நமந்து பல்கா
லந்தரர் ரெனுமெம் பேர்க்கின் றவப்பொருள் கொள்ளா தாவி
தந்தர னருட்பேற் றிற்கோர்த் தாரெனத் தலைய ளிந்த
தெந்தர மாமேர வென்னு வேத்திசை சோத்த மீந்தார். ()

இலேகர்நேர் கண்டு மந்தோ விதயமஞ் சுறச்ச மீபத்
திலேகவுந் துணிவி லார்செய்ந் நிண்டுபு செல்லச் சென்றுங்
கிலேகிய மருத்து வோர்தந் திடலென வெங்கோன்செங்கை
யிலேகிடைப் பியவ ளித்தவ் வேந்தலா ரிறைஞ்சா நின்றார்

எதிர்தொழு தெழீஇ இவ லப்பா லிருந்திரு நீற்றுக் காப்புந்.
துதிகரத் தேந்தி நிற்குஞ் சுந்தரத் தோன்ற லாரை
மதிநதி யிதழி வேணி வள்ளலா ரருளி னோக்கி
விதிநிதி யாதி யாய வியன்றொழி லாற்ற லேற்ற. (௨௧)

வேறு.

மேலாய வமரர்களும் வெருண்டுதளர்ந் தோடோடக்
கீலால மவல்புகல்போற் கின்னமுழு துறத்தூரத்து
மாலால வியாபகத்தை யணுவாக்கி யங்கையினின்
பாலாக வமைத்தளித்த பரிசுநு னின்றனிப்பேர், (௨௨)

அகிலமெலாந் தொழுதகுகீ ராலால சுந்தரனென் ,
றிகபரமு மொருவிடு மிசைப்பவருக் கிசைத்தருளுந்

தகுதியொடு நிகழ்கவெனத் தந்தருளி முந்துலரு
முகமலர்பு சுகமுழுதார் முதமிகுமப புதர்குழவை. (உங)

அருள்பெருக நனிநோக்கி யவர்க்கருளிப் பொதுவகையிற்
றிருமகிழ்நற் கருண்மலர்க்கட் சிறபபருளி வாயமலரும்
வெருவொழிநிர் விக்கினச விக்கினங்க டொழுநவர்க்கு
மொருவினர்க்குந் தருமுத்தனம் மும்பன்முக வும்பலன்றோ.

திதிவகுத்து மதிமிகுத்துஞ் சிறந்துளநீ மறந்தனையேன்
மதிமுகத்து மாதவகேண் மதிபிறர்க்கெனிசைப்பதையெண்
கதிபுகுத்துங் கணேசன்மலர்க் கழல்பணியாப் பழவினையா
லதிகரிதத செயன்முடியா தவ்வளவோ வெவ்விடத்தால்.

வேறு.

உடலினு மியிராட வுளத்தினு டயர்நீட
விடரின்வா டிமையோர்க ளிரிந்தோட வமையாத
படரினோ டொருநீயும் பரிந்துடலுங் கரிந்தந்தோ
விடரினு ழமுதெனநின் வெண்ணிறமும் பழுதாய்த்தால்.

இன்னன்மிக நுமைத்தூரந்த வின்னவிட மகிலமெலாந்
தன்னுணவாக் காதமையத் தரிக்கின்றே நமதுகளத
தன்னதுனை முதலாய வமரர்முனி வோராதி
யென்னருமெய் தெளிந்துய்வா னிட்டகுறி யாய்த்திகழ்க.

என்றருளி யருட்கரத்தி னிருந்தொளிரவ் வெறுழ்விடத்தை
நன்றமுதா கியநுகர்ந்து நவிற்றருஞ்செம் பொனிற்பதித்த

தான்ஞெருளினீன் முழுமணியிற் றுலங்கவமைத் தஞ்சலியா
னின்றருள்வேட் டெதிர்தொழுமந்நெடுமாலுக்கதன்மேலும்.

இன்னருளா லுரைத்தருளு மின்னினிமா தவகேட்டி
யுன்னினர்கா மியமுடிக்கு மும்பன்முகச் செம்பொருளை
நன்னரிறைஞ் சுபுகீர நரலைக்கடைந் தின்னமுத
முன்னியவா பெற்றுவணை முழுதளித்தான் செயனிறுத்தி.

வாழியென வாய்மலர்ந்தம் மாற்குவிடை மரபினளித்
தாழிமுத லாம்பரம னுமையொடுவீற் றிருந்தருள
வாழிகடைந் தமுதுபெறு மார்வமிக வாழிகரத்
தேழிசைவங்கியமெடுத்தோனெதிர்பணிந்தே கினனிப்பால்.

ஆலால் சுந்தரனு ரநிந்திதையார் கமலினியார்
மேலாய மூவருந்தம் வியன்பணிசெய் தொழுகுநாள்
வாலாதர் நெறியொழிந்திம் மாநிலமோர்ந் துய்யவுந்தான்
ஞாலாத விருந்தமிழ்த்தண் சுவையமுத மாந்திடவும். ()

திருவுளங்கொண் டருள்வழங்குஞ் சிகண்ட சிவபெருமா,
னிருள்கடந்த தன்னிழலா மெம்மடிக டம்மையுமச், சுருண்
மணந்தெண் டிசைகமழ்ந் தூநல்லா ரிருவரையுந், தெருண்
மணங்கொண் டலர்கொய்வுரித் திரிந்துளங்கா முறப்புரி
ந்தான். (ருஉ)

நங்கையரவ் விருவரையந் நம்பிவிழைந் தெதிர்நோக்க
மங்கையரு நோக்கினரம் மரபாயு மிவர்மூவர்

தங்கள்பணி தலைநின்று ராதலினாற் றருமலர்கொய்
தெங்கள்பிரான்கோயில்புகுந்திரும்பணிசெய்தருமணந்தார்

வேறு.

சுருதிபுக லாலால சுந்தரரா சியநோக்கிச் சுந்த ராசெங், குருதியளி முரலளகத் தோகையனா விழைந்தனைநங் குணை ப்பொற் றூளை, கருதிமலர் கொய்வுழிக் காரணத்தாந் றுரா ணிபோய்க் கலந்த மாந்தே, வருதியவ ரோடெனவெம் மா னருளா வினையிமய மலைமான் கூறும். (௫௪)

பன்னாரு மொருசேரப் பனிமலர்கொய் வுழியிவளைப் பரிசி யாமா, வின்னாள்வந் தெழுந்ததென விசைத்தவனி மானுட மா கென்ற நீதி, யென்னாகு மென்னாத விதுதகவோ வின் னருளுக் கென்று வெற்பின், மின்னேதல் வினவியயால் விடையமலன் விடையமல விளம்பு மன்னோ. (௫௫)

அகிலமெலா மளித்தருளம் மணீயா தவிணிமயத் தணங்கு கேட்டா, யகிலமளித் தருளுமதற் கருகுணமே நாம்புரிவ தறிகின் றுய்நீ, யகிலமுயற் கொவ்வொருஞான் றவனியுற வேண்டுமக் கபேத ரற்று, லகிலமிறைஞ் சிவனவளா யவ ரிவனை விழைதரநா மகங்கொண் டுய்த்தாம். (௫௬)

காரணமொன் றிலாதிவளாக் கைலையினின் றேகுவித்தல் கடமை யன்றாற், காரணமீ தல்லதுமிக் கைலையினம் மய மேயாங் கனம்பெற் றேருங், காரணநூல் விலக்குசெயல்

கருதினது சிறிதெனினுங் கவற்று துக்க, காரணமென் றில
குமெவரிக் கதிநெறியின் றுய்ந்திடுகா ரணமு மாமால். (௧௭)

இன்னதிப மின்றியுமிங் கிவன்புரிகைத் தொண்டுவந்த வெ
மக்கின் னேன்வாய், மன்னுதிருத் தொண்டினிறை மறைவ
ழுத்துத் தெளிந்தொளிரெதன் மறைத்தே வார, மென்னு
மிசைத் தீஞ்சுவைநமக் கிச்சையுறுந் துதலாலி திசைத்து
நங்கா, யன்னதமிழ் மறைகிரி சனத்தவனிக் குணமையு
ளா வளிப்ப தாயால். (௧௮)

இன்னனபன் னலங்களெலா மெய்துமிஃ தோர்செயலாமி
ன்ன துயோர், ரென்னுறியெய் திறுமென்று மிமையவரான்
வேற்றிட்டதா விழிவு சாரமோ, வுன்னுமணி பழுதுறுமோ
வுறினுமொரு வாறுநம தொபயி லாத, நன்னிழல்வேற றிய
ல்பாண்டு நண்ணிலெதென் றுணாக்துவோர் நவிறறலென்னே.

என்றருளி யிடப்பாகத் திறைவிதிரு வுளங்களிப்பித் திருந்
தா னெம்மா, னன்பருளிச் செய்தபடி யாலாலசுந்தரனு ரகி
லம் போற்ற, நின்றதிரு முனைபபாடி நீணாட்டின் பானா
ட்டு கிறைமுற் றோங்கி, நன்றுபுகழ் நாவலோர் நாவினூர் பா
வினூர் நாவ லூரில். (௨௦)

உலகமெலா மீடேற வியராதி சைவகுலந் துண்மை யேற,
புலருகிக மாகமநூல் வழியேற மொழியேற வழுத்து தென
செர, விலகியசீர்ச் சடையனென் றிசைஞானி யாமகிண்மை யெ

ன்குமேறக், குலவுமவர் மடியேறு குலமகவா யருளேறு
கோல மேற. (௪௧)

திருமேவு மிருவோருந் திருத்தநாதை தாயரெனுஞ் சிறப்பி
னேற, வுருமேவு மவதரித்தா ரொருவராம் பெருவாழ்வுற்று
வந்து சண்டா, ரிருமேவு மிளங்கோலத் தெழில்கனிந்த
தனிச்சேயை யிருகையார, மருமேவு கமலமிசை வருசேயி
னெடுத்தணைத்தார் மகிழ்பு மிக்க கூர்த்தார். (௪௨)

உலகிலொரு வெள்ளாம்பிள்ளாய்த் தொளிவீசியட்டித் தொளியனி
சத்தொளிபயிர் பூம்பா, வலகிலழ கெல்லாந்திரண்ட வுரு
வுருவோ ரொருருவோ வடிய ரேமெவ, குலமவனி யுலக
மெல்லாங் குவிபெறுபெருந் தவப்பயனோ கோதின் ஞான, நல்
லிறைவோ சிவபொலிவோ நவிற்றரிதிம் மகவெனவுண்
ணையங்கா ரன்னோர் (௪௩)

த நாவற் பதிமுழுதூட தந்தமகோற் சவமெனவேசாற்று
மோசை, வருநாளு நனிசிறப்ப மங்கலமாண் செயலவினைத்
தவ வளவல் போந்த, திருநாளச் சுவினிதூலாத நிங்களைத்
தாய் தந்தைத்தவச் செல்வப் பேறனை, யொருநாளைக கொரு
நாண்மிக கொளிரவடிவா திகளேவியந் துறைந்துச் சூழ்வ.

காதையா தாயரெனுஞ் சடையரிசை ஞானியார் தங்க ளுள
ளப, போதையா ரினபருப பொலிவையா ரிசைசகுரப்
புனித வாய்மை, மேதையா ரிவாக்கிதக விதரமே யமைவ

தெனை விரம்ப நின்றார், திசையார் கலியுலகு நீர்ந்தயனை மகப்பெற்ற சில ரம்மா. (சரு)

வேறு.

இவ்வகை யருளாற் றங்கட் கெய்துசேய் மணியை யனை மைக், கைவரு மணியாய்ப் பெற்றுக் களிக்கடல் குளிக்கு மன்னர், தெய்விகச் சடைய ளுறுந் திகழிசை ஞானியாரு, மவவருண் மகவைப போற்று மருண்மயா ரளக்கவல்லார்.

அப்படி யனைய சேயு மவரிடத் தகில மூய்ய வொப்பறப் புரிந்த வாட லுமையினு லளக்க வுற்றே [வேறு செயபில னிவனென் றென்னை திரக்கரிய பவரன் றோர ரெப்பெரி யவர்க ளானு மெண்ணவு மொண்ணு தம்ம (சவ)

நம்பியா ருலகுக் கெல்லா ஞானவண் பணைவா மூரா நம்பியா ருங்கொ ளாததர் நற்கம லேசர் நோபூர நம்பியாரு யிர்களாய நங்கைமாரக் கென்றோ நாம நம்பியா ரூர ரென்று நயந்தழைத் துவந்து வாழ்ந்தார். ()

காளொரு வண்ண மேனி நலனொரு காலை வெவ்வே றுளூற வளர்ந்தாங் கென்னை யாருடை நம்பி யாாபல் வாண்மணிக் கலன்கண் மாறி மாறிப்பூண் டருட்பே ராட னீளொளி மறுகு பேரப்ப நிலவிய நிரம்பு நாளில். (சக)

* நரசிங்க முனைய ரென்னு நாடுவா மரசர் கண்டு பரவருங் காதல் கூரப் பயந்தவர் தம்பாற் சென்று

விரவிய நண்பி னாலே வேண்டினர் பெற்றுத் தங்க
ளரசிளங் குமரற் கேற்ப வன்பினான் மகன்மைக் கொண்டார்.

* பெருமைசா லரசர் காதற் பிள்ளையாய்ப் பின்னுந் தங்கள்
வருமுறை மரபின் வைகி வளர்ந்துமங் கலஞ்செய் கோலத்
தருமறை முந்நூல் சாத்தி யளவினூல் கலைக ளாய்ந்து
திருமலி சிறப்பி னோங்கிச் சீர்மணப் பருவஞ் சேர்ந்தார். ()

ஆங்கது நோக்கித் தாதை யாருந்தம் மரபுக் கேற்பப்
பாங்குள புத்தூர்ச் சைவ பரம்பரைச் சடங்க விப்பே [ருந்
றோங்குவே தியர்க்கு ணர்த்தி யுடன்பாடு தெரிந்தெங் கெங்
தேங்குசீர்த் திரும ணஞ்செய் தினங்கிய மனந்தெ ரித்தார். ()

தம்பதி நாவ லூரின் முன்புரி சடங்கெ லாஞ்செய்
தெம்பதி நம்பி யொப்பொன் றிலாமணக் கோலங் கொண்டு
தம்பதி யாதற் கெய்தத் தகும்பதித் தவப்பே றுய்ப்ப
வெம்பதி வினைக ளெய்ப்ப விருங்கடி விழைந்து சென்ற. ()

வரவெதிர் வரிசை மல்கச் சடங்கவி மறையோ ரேற்பப்
பரவையோர் நதிமேற் செல்லும் பரிசினப் பனவ ரிற்கோர்
சிரமண மண்ட பத்திற் சென்றெமை யுயக்கொண் ஞான
குரவன்வீற் றிருந்ததெய்வக் கொலுவையார் குறிக்கவல்லார்.

இவ்வியற் சுபமு கூர்த்தத் தெங்குல தெய்வ நம்பி
திவ்விய மணச்ச டங்கு திகழ்தரத் தொடங்கிச் செய்யு
மவ்வுழிக் கயிலை யின்க ணருளிய வண்ண லாங்கே
தைவிக மறையோ னாகிச் சார்ந்தனன் றடுத்தாட் கொள்வான்.

வேறு.

வந்தருளச் சிவமறையோன் பணஞ்செய் கோலம் வகித்தகரு
ணைச் சிவமறையோன் மாட்டு வந்தாங், கிந்தமொழி கேண்மி
னிறை சபையின் மிக்கீ ரிவனமது மெய்யடிமை யெமது
தொண்டு, நந்தமொழிப் படிபுரியுங் கடப்பா டன்றி நண்ணு
சுந்தர ராமிவற்கு கடவா தொன்று, முந்துதொடா பென்று
முளா திவற்கெ மக்கு மொழிசரத மாவணஞ்சொன் முறையி
னென்றான். (௩௬)

வேறு.

* மாசிலா மரபில் வந்த வள்ளல்வே தியனை நோக்கி
நேசமுன் கிடந்த சிந்தை நெகிழ்ச்சியாற் சிரிப்பு நீங்கி
யாசிலந் தணர்கள் வேறோ ரந்தணர்க் கடிமை யாதல் [றா
பேசவின் றுன்னைக் கேட்டோம பித்தனோ மறையோ னென

* பித்தனு மாக பின்னும் பேயனு மாக நீயின்
றெத்தனை தீங்கு சொன்னா யாதுமற் றவற்றா னேனே
னத்தனைக் கென்னை யொன்று மறிந்திலை யாகி னின்று
வித்தகம் பேச வேண்டாம் பணிசெய வேண்டு மென்றார்.

வேறு.

ஆசிலெனை வேறெனச்சொ லடையிற் றுஞ்சி வாரியசந் ததி
யென்ன வருளின் வாய்மைத, தேசியலொப் பரும்பெரு
மைச் சிறப்பு நீடச் சிவசாதிக் கயலாய திசைமுகத்தோன்,

வாசலென்வை திகமறையோர் வடிவே யாங்கு வந்தமறைக் கிழவனுரு வென்ன யார்க்கும், பேசுயர்வு மூதிற்றூழ்வுந் தேற்றி யாங்கெம் பிரான்பணிநீ செயவேண்டு மென்று பேசும்.

ஆணைமொழி யருட்டொடர்முன் பற்றி யீர்ப்ப வாங்கெழுந்து பாங்குறச்சென் றருளா நம்பி, பேணுமறை யவனோடே வுடன்பி னோடிப் பிரமகற்கா ளாளகொளல் பிழையென் றுங்கத், தானுகையா வணம்வாங்கிக் கிழிப்ப வற்றூற் றுலீலா வடிமையெனுந் தன்மை யாருங், காணவிளக் கினைநன்று வெண்ணெய் நல்லூர்க் கவின்மறையோர்ச் சேறுமெனக் கழறி யேக. (௬௦)

அவனைவிடா துடனேக வெமையா ணம்பி யாரூர ரண்ணலுமாங் கவையார் முன்னே, யவனைவிடா வழக்குரைப்பவனைய மன்றத் தந்தணரா ரூரர்குலந் தான்ற தொன்மைச், சிவனைவிடாச் சிருணர்ந்தோர் மூன்றி லொன்று தேற்றுகெனக் காட்டிடவச் செய்ய வோலை, சிவனைவிடா வச்சபையாரேவ லான்முற் செழுந்தவத்தோர் கரணன்வா சிப்பதானான்.

வேறு.

* அருமறை நாவ லாதி சைவனு ரூரன் செய்கை [பால் பெருமுனி வெண்ணெய் நல்லூர்ப் பித்தனுக் கியானு மென் வருமுறை மரபு ளோரும் வழித்தொண்டு செய்தற் கோலை யிருமையா லெழுதி நேர்ந்தே னிதற்கிவை யென்னெழுத்து.

வேறு.

ஏனுமுறைகேட் டனர்மேலுஞ் சாட்சி யாய்க்கை யெழுத்தி
ட்டார் பெயர்களும்பின் னிசைப்பக் கேட்டா, ரனையபெரு
முந்தியருஞ்சாக்கிரக மூத்தி யகன்றரிய சாக்கிரத்தற் றுங்கு
மெய்யே, யினையசெய லென்றிடின் பிதாம கன்ற னெழுத்
தோவென் றுறநோக்கித் தெரிதி யென்று, பினையுமுதி யவர்
நம்பி யின்பா லன்பாற் பேணியெழு மனக்காதற் பெருமை
காட்ட. (௪௭.)

நதியிதழ் மதுகரந்து போந்த வந்த ணாளனுமாங் கதுவினவி
நன்றிவ் வோலை, முதியவெழுத் திவனோகா ணுறவல் லா
ணம் மூதாதை வரைந்தகொளு முற்றும் பார்த்தும், மதியி
னைசம் மதியுணமி னென்ன வாங்கே வரவழைத்தொப் புணா
ர்ந்தடிமை வாய்மை கூற, விதியிதுவென் றுடம்பாட்டி னம்பி
யுண்மைவிளக்கியிறை யவற்றொடமா விருப்பையோர்ந்தும்.

நம்பியா ரூரர்குலங் குணமுன் னுய நாடரிய பீடரிது நாடி
நாடித், தம்பிரான் றோழர்மேற் காதல் கூருந் தன்மையா
லம்மறையோர் தடுத்தாட் கொள்ளு, மெம்பிரான் முகநோ
க்கி நமக்கிவ் வூரேல் யாவுங்காட் டுகவெனச்சென் றிரும்
பொற் கோயி, லும்பரார் பதிமறைந்து விடைமேற் றோன்றி
யொளிர்தரக் கண்டிறைஞ்சுநம்பிக் குணர்த்து மெம்மான். ()

வேறு.

* முன்புநீ நமக்குத் தொண்டன் முன்னிய வேட்கை கூறப்,
பின்புநம் மேவ லாலே பிறந்தனை மண்ணின்மீது, துன்புறு
வாழ்க்கை நின்னைத் தொடர்வறத் தொடர்ந்து வந்து, நன்
புல மறையோர் முன்னர் நாந்தடுத் தாண்டோ மென்றார்.

* என்றெழு மோசை கேளா வீன்றவான் கனைப்புக் கேட்ட
கன்றுபோற் கதறி நம்பி கரசர ணாதியங்கந்
துன்றிய புளகமாகத் தொழுதகை தலைமே லாக
மன்றுளீர் செயலோ வந்து வலியவாட் கொண்ட தென்றார்.

* எண்ணிய வோசை யைந்தும் விசும்பிடை நிறைய வெங்
விண்ணவர் பொழிபூ மாரி மேதினி நிறைந்து விம்ம [கும்
மண்ணவர் மகிழ்ச்சி பொங்க மறைகளு முழங்கி யார்ப்ப
வண்ணலை யோலை காட்டி யாண்டவ ரருளிச் செய்வார். ()

* மற்றுநீ வன்மை பேசி வன்றொண்ட னென்னு நாமம்
பெற்றனை நமக்கு மன்பிற் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க
வற்சனை பாட்டே யாகு மாதலான் மண்மே னம்மைச்
சொற்றமிழ் பாடு கென்றார் தூமறை பாடும் வாயார். (௯௧)

வேறு.

அருச்சனைபாட் டேயாகு மென்னுந் தேற்றத் தாதிசைவாக
கான்மார்த்த பரார்த்த மாய, வருச்சனையேகுலதருமமுக்கி
யாங்க மாதலினவ் வழியேகொண் டமையி னம்பி, யருத்திநி

றை நீந்தமிழ்ப்பாட் டமுதா ளுத்தற் கருத்திவரு செயற்கி
டையூ ருரூமென்னு, மருத்திதெரித் திருமடவார் வாஞ்சை
யாலன் றவனியிற்செல் விந்ததென்வா யறிவித்தாளுல். ()

வேறு.

* தேடிய வயனு மாலுந் தெளிவுரு வைந்தெ ழுத்தும்
பாடிய பொருளா யுள்ளான் பாடுவாய் நம்மை யென்ன
நாடிய மனத்த ராகி நம்பியா ரூரர் மன்று
ளாடிய செய்ய தாளை யஞ்சலி கூப்பி நின்று. (எக)

* வேதிய னாகி யென்னை வழக்கினால் வெல்ல வந்த
வூதிய மறியா தேனுக் குணர்வுதந் துய்யக் கொண்ட
மாதிலா வமுதே யின்றுன் குணப்பெருங் கடலை நாயேன்
யாதினை யறிந்தென் சொல்லிப் பாடுகே னெனமொ ழிந்தார்.

* அன்பனை யருளி னோக்கி யங்கண ரருளிச் செய்வார்
முன்பெனைப் பித்த னென்றே மொழிந்தனை யாத லாலே
யென்பெயர் பித்த னென்றே பாடுவா யென்றார் நின்ற
வன்பெருந் தொண்ட ராண்ட வள்ளலைப் பாட லுற்றார். ()

வேறு.

* கொத்தார்மலர்க் குழலாளொரு கூறுயடி யவர்பான்
மெய்த்தாயினு மினியானையவ் வியனுவலர் பெருமான்
பித்தாபிறை சூடியெனப் பெரிதாந்திருப் பதிக
மித்தாரணி முதலாமுல கெல்லாமுய வெடுத்தார். (எச)

முறையால்வரு மதுரத்துடன் மொழியிங்கள முத்தலிற்
குறையாதில மும்மைப்படி கூடுங்கிழ மையினு
னிறையாணியி னிசைகொள்புணர் நீடும்புகழ் வகையா
லிறையான்மகி ழிசைபாடின னெல்லாதிக ரில்லான். (எரு)
* சொல்லார்நமி ழிசைபாடிய தொண்டன்றனை யின்னும்
பல்லாறுல கினினம்புகழ் பாடென்றுறு பரிவி
னல்லார்வெண் ணெய் நல்லூரருட் டுறைமேவிய நம்ப
னெல்லாவுல குய்யப்புர மெய்தானருள் செய்தான். (எசு)

அயலோர்தவ முயல்வார்பிற ரன்றேமண மழியுஞ்
செயலாணிகழ் புத்தூர்வரு சிவவேதியன் மகளு
முயர்நாவலர் தனிநாதனை யொழியாதுணர் வழியிற்
பெயராதுயர் சிவலோகமு மெளிதாம்வகை பெற்றாள். ()

வேறு.

எவ்வகைய சொற்பொருளுஞ் சத்தி யீச னெனுஞ்சுருதி வாய்மைநிலை யினைத்தேற் றற்கோ, திவ்வியசீர் மாமறை வாக் கியத்து ணின்று திகழ்நவிலே வெல்லாமுஞ் சிவனே யென்னு, மவ்வியல்பு தேற்றிடுசீ ருத்தி ரத்தி னுயபல பல வகைச்சொல் லனைத்து மொன்றிச், செவ்வியசீ னாங்தெழு த்தின் பொருளே யாய சிவமேயாய்ச் சிறந்தொளிருந் திற த்தி னுலோ. (எஅ)

உறவுபகை நொதுமன்மூத லென்று மோரா தொருகரு ணைப் பெருவெள்ள மோவா தென்றும், பெறவுயிர்க ளெ

வைக்குமருள் பெற்றி யாலோ பேணுமடி யவர்யாது பிழை செய் தாலுஞ், சிறிதுமவை திருவுளங்கொ ளாமை யாலோ செப்பரிய பற்பல்பொருட் சிறப்பி னாலோ, வறிவர்தொழு நம்பிகடாம் பித்தா வென்றே யழைத்தருளிற் றென்றடியா ரன்பு கூர்வார் (௭௧)

இவ்வகைபல் பொருடருமா றதுவென் றேதா னின்பகத் துற் றமைதெளிக வென்றே யொன்மா, னவ்வுளாமேற் பேய னுமா குகநா ணேனென் றதுபெயராச் சாதனத்து மமைத் துப் பாவுந், திவ்வியவம் முதல்கொண்டே பாடென் றுணருஞ் சேக்கிழார் பிரானுமது சிரமேற் கொண்டே, யெவ்வமகன் றுயவுலகம் பித்தர் வார்த்தை யெனத்தாமு மப்பெயராங் கிசைத்தா ரென்ப. (௮௦)

இவ்வாற்றிங் கொருமணத்தின் றொடர்பு நீக்கி யியலிசைச் செந் தமிழருட்பா வென்னும் வாய்மைச், செவ்வாதி மறை வடித்த சாராற் சார தேவாரப் பணியனவ ரகச்செம் பூசை, யெவ்வாற்றி னாகினுங்கொண் டருளு மீச னிருமணம்பின் புரிமனங்கண் டினிச்செய் விப்ப, தவ்வாற்றி னியதிகடந் துட்டா கன்ம மாவிகட்கப் பயனெனத்தேற் றருளே யென்ப.

பல்லாறு நம்புகழ்நீ பாடென் றீசன் பணித்தருளுந் திருவி னையாக் கவியே பற்றி, நல்லார்மன் றிருவெண்ணெய் நல் லூர் நின்று நடந்தருளித் தமதுதிரு நாவ லூர்வந், தல்லாரு மணிகண்டத் தடிகள் பொற்சே வடிகள்பரா யாட்கொண்ட

வருமை பேணிச், சொல்லாருந் திருப்பதிகம் வெண்ணெய்
நல்லூர் தொடர்புறவாய் மலர்ந்தருளித் துதித்துவாழ்ந்தார்.

ஆங்கரிதி னீங்கிவழி யடியர் சூழ வருத்திமிகத் திருத்து
றையூ ரமலன் கோயில், பாங்குறவுட் புக்கிறைஞ்சிச் செக்
கர் வேணிய பரமனிறை தவநெறிதந் தருளு கென்னத், தே
ங்கமழ்பா சுரந்தொறுமீற் றமைத்தி யாண்டுஞ் சிவசுதந் தர
மின்மை தெளியப் பாடிக், தாங்குபதே சந்திகழ்வி சாக நா
ள்வை சாகமதி தனிற்பெறுபு சார்ந்து வாழ்ந்தார். (௮௩)

அன்னாளின் பின்னாளா மனுட நாளங் கரிதகன்று திருவதி
கை வீரட் டானத், தெந்நாதன் றிருவுருக்கண் டிறைஞ்சு
மார்வ மீர்த்திடவுந் திருநாவுக் கிறையெம் வாழ்வு, கைந்நா
ண்மென் மலர்மணக்கு முழவா ரத்தொண் கதித்தொண்டு
பதித்தொண்டு கவின வாய்த்த, வின்னொடு துதித்தலமா மிதி
த்த லம்மா வேற்புடைத்தோ நடுங்குமுள மென்றுட் கொ
ண்டார். (௮௪)

அத்தகைய திருவுளங்கொண் டருளு நம்பி யாரூரர் திருவ
திகை யணித்தா யோங்கு, சித்தவடத் திருமடத்திற் பரிச
னங்க டிருத்தொண்டர் சூழாஞ்சூழச் சென்று சேர்ந்து,
முத்தர்மனத் தமரதிகை முதல்வன் பாத முளரிதிரு வுளம
ருவ மோனா னந்த, சுத்தவறி துயிலமர்ந்தார் பாங்க ரே
னைத் தொண்டருந்தந் தொண்டியற்றித் துயின்றா ராங்கே.

வேறு.

அதுகண்டு வீரட்டத் தமர்ந்தருளு மங்கணரு
முதுவடிவின் மறையவராய் முன்னொருவ ரறியாமே
பொதுமடத்தி னுட்புகுந்து பூந்தாரான் றிருமுடிமேற் [றார்
பதுமமலர்த் தாள்வைத்துப் பள்ளிகொள்வார் போற்பயின்

அந்நிலையா ரூரனுணர்ந் தரு [illegible] ரோ யுன்னடியென்
சென்னியில்வைத் தனையென்னத் திசையறியா வகைசெய்த
தென்னுடைய மூப்புக்கா ணென்றருளா வதற்கிசைந்து
தன்முடியப் பால்வைத்தே துயிலமர்ந்தான் றமிழ்நாதன். (

அங்குமவன் றிருமுடிமேன் மீண்டுமவர் தாணீட்டச்
செங்கயல்பாய் தடம்புடைசூழ் திருநாவ லூராளி
யிங்கென்னைப் பலகாலு மிதித்தனீ யாரென்னக்
கங்கைசடை கரந்தபிரா னறிந்திலையோ வெனக்கரந்தான்

செம்மாந்திங் கியானறியா தென்செய்தே னெனத்தெளிந்த
தம்மானை யறியாத சாதியா ருளரேயென்
றம்மானைத் திருவதிகை வீரட்டா னத்தமர்ந்த
கைம்மாவி னுரியானைக் கழல்பணிந்து பாடினார். (௮௯)

பாடியருள் பெற்றனைய சித்தவடத் திருப்பதியின்
மாடொழுகு திருக்கெடில மாநதியின் றானீரிற்
பீடுறவை கறைமூழ்கிப் பேணியவப் பதியமர்ந்த
சேடிதழி முடியாதி சிதம்பரநா யகற்பணிந்தார். (௯௰)

இத்தலமும் முடித்தலத்தி னெங்கைத்திரு வடித்தலங்கள்
வைத்தருளி மறக்கவுநாம வழங்கியதென் றருமைதனை யிச்
சித்தநெகிழ் தரவனைய சித்தவடத் திருமடத்தி
னத்தனைநா டொறுமிறைஞ்சி யருள்பாடி யமர்ந்திருந்தார்.

அறிவுபொறை யடக்கநிறை யருள்வாய்மை யகந்தூய்மை
நெறிவிரத நியமாதி நிறைகுணமுற் றொருங்கமைந்து
செறியருளாற் சைவநெறிச் சீராந்திருத் தொண்டுமுழு
தறுமயரி னிறையன்பி னொருவாது புரிவார்க்கும். (௬௨)

அரியனவா றுசெயல்களின்றிக் கரியசெய லிரண்டருளாற்
புரியதிகா ரத்தலைமை பூண்டபுரா ணத்திகரால்
விரிமறையால வியந்தோதும் விபுதேச ரிருவருக்கு
மெரியிடைநின் றருந்தவம்பே யியற்றுமகா விருடிகட்கும் ()

அகப்புறமுஞ் சிவார்ச்சனைசெ யருந்தவர்க்கு மாதார
முகம்பரவிக் கடந்துசழு முனைநெறிமே லினிதமருஞ்
சகமபரவு சிவயோக சாதகர்க்கும் போதகர்க்குஞ்
சுகம்பெறமுன் காணரிய துணையடித்தா மரைமலர்கள். ()

அரியரவ மதற்கெனவோ ரணுத்துணையும் புரியாமே
பரிசனமும் புடைதுயிலப் பளிகொண்டா ரொருவர்முடிச்
சிரம்வலிய மறுத்திடவு மறுத்திடவுந் திறம்பாமே
மருமலரா மெனிலவர்தம் வாய்மைவழுத் துநரெவரே. ()

இருக்கவிஃ தாங்கவர்க்கவ் விணையடித்தா மரைகிடைப்பித்
தருக்கநிகழ் விதத்துளவிச் சித்தவடத் துத்தமச்சீர்ப

பெருக்கமுறைப் பதிகமெங்கட் பெரியவர்க்கு மரியதென்றாற்
சுருக்கமுறு மெளியேன்யான் சொல்லாமை துரிசாமோ. ()

இத்தனிமா சிந்தவடத் தினிதமர்ந்த வெமதடிகள்
சத்தியஞா னானந்தத் தனிமுதலே தாமாய
வத்தகுசீர்த் திருநம்பி யாரூரா ராக்கதன்று
மத்திமிப்பம் நிலம்பணிந்து வாழ்தில்லை வனம்புகுந்தார். ()

பொற்பொதுவிற் சிற்பரன்செய் யரிதிறலைந் தொழினடங்
டற்புருகு சொற்பதிக மதுபாடிப் பொதுநாதன் |கண்
பொற்புநிறை நெய்பணைசூழ் பொருவருநந் திருவாரு [ரே.
ரிற்புகுசென் றருண்மொழிவா னிசைசிரத்தின் மிசைபுனைந்

ஆரூரிற் றியாகேச னருள்பாட யவனருளாற்
சீருறும் பரவையார் திருமணம்பெற் றருண்மணக்கும்
பேரூருந் திருத்தொண்டத் தொகைபாடிப் பிரான்பணியா
லேரூருஞ் சிராசாங்க சிவவேட மேயிலங்க. (௯௯)

தம்பிரான் றோழரெனத் தருநாமத் திருநாம
மும்பிரா னருளுறப்பெற் றொருவாது திருவாரூர்
தம்புரா தனதலமாத் தங்குபுமற் றெங்குறினு
மும்பரா ரும்பரவ வொண்டமிழ்வாய்த் தொண்டமர்ந்தே.
திகழ்நாளிற் குண்டையூர் நெற்பரவை யிற்புகுத்தித்
தகுமாட கம்மாக்கித் தலையாணி னிலைசெங்க
றொகைசீடு நதியிடுபொன் றொல்கமலா லயத்தெடுத்துச்
சகம்வாழ வொற்றியூர்ச் சங்கிலியார் மணஞ்சார்ந்து. (௧௦௧)

உலகமெலாந் தனக்காளா யுடையவத் தப்பொருளை
யிலகுறுதன் றாதாளா யேகுவித்தாற் றாடுபுகூடக்
குலமதலை முதலைதரக் கொடுப்பித்திவ் வாதிபயன்
னலனிறையப் புகச்செயல்க ணடைபெறுசெந் தமிழ்பாடி.

அருட்பாவி னசையாலே யவனிபுகுந் தியநாதன்
விருப்பார நினைவித்து விரிஞ்சனரி மாலாதி
சுருப்பாடு மலரலங்கற் சுரர்பணிந்தவ் வரனாணை [ற்றை.
யொருப்பாடு புகன்றுடன்சா ரொண்களிற்றின் வெண்களி
எதிர்நிறுவித் திருக்கயிலைக் கெழுந்தருளு கெனவேண்ட
வதிர்கயமேல் கொண்டருளி யவ்வமரர் சூழ்ந்துவர
முதிருணர்சே ரேசனையுண் முன்னாகின் றெழுந்தருளிக்
கதிர்முடிவேந் தறமுன்னர்க் கயிலாயத் துட்புகுந்தார். ()

வந்தனையோ வென்றிறைவன் வாய்மலர்ந்து பன்னெடுநா
ளந்திலகன் றவனியுற்ற வாராமை வெளிக்காட்ட.
மந்திரமா முனிவரெலாம் வருந்தடையா தேனுமிலா
இந்தவிடத் திறையேபோ லெய்துமிவ னாரென்ன. (௧௦௫)

நந்தமரா ரூரனென நகைமலர முகமலர்ந்து
தந்தனிவாய் மைமுழுதுஞ் சாற்றுவாயுட் போற்றியவைத்
தந்தபர சிவனெனவே யுடன்கொள்ள வாலால
சுந்தரராய் முன்போலத் தொழுதயர்ந்தார் வன்றொண்டர்.

சுந்தரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ஈடகரு.

பலகதைச் சருக்கம்.

முன்னாளிற் சந்திரன்றன் குருமனைபாற் காம முதிர்போக
மூதாக்குறையை முடமதி யான்று, பின்னவை தவிர்வதொரு
சிறிதாமுணரா தகைபெற்றிபரூயுற்றுணர்வில்பேதையர்போன்
முகுந்த, னென்றுமுற்றத் தொழிலுடையோர் தொழில்பூண்டிட
விதிமேற்றி நின்றாவ னயமனைக் கிரிந்தசலந் தரன்போன்,
தன்னனைசென் றக்கெய்வங் கற்புடையாட் புணர்காலவனு
ணர்ந்தாங் குயிரிழந்தாங் ககம்பமைதந்தீ தனையும். (க)

மாலெனும்பேர்ப் பொருளிதுவே யென்னமன மான்றென்
னண்பழித்தாய் பூண்பதியைக் னுயிர்ப்பழியோ டேற்றாய்,
வெவ்வியியல் புரட்பதலாற் பயிர்களைவ தாண்டோ விதித்தவ
ற்றைத் திதிக்கருள மேனையெனன் றுனையோ, ஞாலமு
ளாப் பண்டுகன்று கன்றுதிதி பெற்று பாணிலேங்ன் கோனிலை
யோர் கயக்கனிக்குஞ் செங்கோன், மேலினியென் பலபுகன்
றின் டெனக்கிளைபுக்க தீய விலைவரந்தான் மனைவிபுக்கு
மிக்குலைகென் றுரைத்தான். (உ)

பின்னுரிய தன்னரிய பெருந்தகைய கற்புப் பெதற்ற தேவெ
னுநோப் பெருந்தாபம் வெதப்பப், அன்னரிய வன்னியினை
த்தோய்ந்தனைய அலர்ந்தொலைந்தருளார் மாயமாந் தொதி,
புய மாறு, விண்ணிலைகோ கண்டபிறு பெண்சொல்லே னக்
கோ விதந்திடுமப் பிருந்தையுட லெரிசாய்ப ரிடைவிழக்.

தன்னரிய பெருமாற்கொண் டன்னவன்பேர் பலகாலுரை
த்துரைத்தாங் கலறுந்தலைக டொண்கமலத் திருமாள். ()

தன்னுரிய தலைமகன்போ கந்தவிர்ந்தாங் கவன்றன் றனைப்
பிரியா வகைபணைந்து முறைக்கோ வேண்டிப், டென்னினிதாய
புரிசெயலென் றிலேந்துபல தலைமக ளொங்கூறுருசென் றின்
னலொழி பின்றிபிடா நிடு, முன்னரிய தவப்பயனுந் பன்
னரிய பெருநசீர முமறுங்கோ சித்தவட முதூநகரய புச்
காங், கன்னிசிவ காமிதிரு வடித்துணைமே துணையா யடுத்து
மறைந்தே வதிந்தவிரந்த வருந்தவங்கள் புரிந்தாள். (௪)

கௌரிதிரு வடிமாணுஞ் சருத்துறபபூ சித்த்த கமலைபுரி யரு
ந்தவமுட் கனிவுளச்செய் தீர்பபச், சிவையமல னுடனவட்
குப பிரசன்னை யாகந் திருந்தி தனைவிடுத்த திருமாலை
யழைத்தாங், கவன்மயலீத திருந்துய்மை முழுதுமளித் தவ
ட்கே யருபணைசெய் விதந்தனைத் திருவருளா லனைய, திவி
யநகர் பிரசன்ன விலக்குமிமா புரமென் றிருபெயர்பெற்
றுளதின்னுஞ் செப்புவது கேண்மின் (௫)

வேறு.

மலயமுனி வில்வலனை வாதாவி வதம்புரிந்த மாட்சி யா
ண்டு, நிலைகுலையா தருந்தவங்க ணிகழுலகிற் றிகழுறச்செய்
நிலைய தேனுங், கொலைசெயப்பட் டாபிரம குலவிந்துற்
பவராய கொளகை யாலக், குலநலனோர் வுறபபிரம கத்தி
யருளாலகித்துக் கொண்டான் மன்னே. (௬)

பிரமகத்தி யெய்தருள்சீர் பெருமுனியாங் குறுமுனியைப
பிரிவு கெட்டுப், பரவுசிவ தலம்பலவும் பணிந்தினிய சித்த
வடப் பதியிலெய்தி, விரவுசித்த பரநாதன் வியன்றனியி
லாயிழுதகரோர் மேல்பால் வைகுநர், வரதட்டீர் படிந்தெத்தானும்
விருபிரம சாயையவண் டிடிந்த தாமேலா. (எ)

உவகைமனத் தொள்ளுறு வள்ளுறுந் தீர்பிணுந்தோயத் தூரிய
வாய, சிவகியார் செபன்முடித்துச் சித்தப்பர காணடிகளை
சென்று தாழ்ந்து, கவிறுதிகள் புகன்றுசில நாளிருந்தாரரு
ளீனத்து நயந்து சென்று, ன்மன்முழுதந் திருத்தடமாங்
ககத்தியதீர்த தமம்பனுமேப ரிந்த தென்றும். (அ)

விண்ணிறைமுன் கௌதமனல் விரிபோணி கிறைவடி வான
மெலிந்து வெள்கி, பெண்ணிமுன் ணியதலங்க ளெய்தியு
ந்தீ ராதாக விடர்மிக் கேங்கிப, புண்ணியமுறப் பெருமயா
றுப் புனிதமலர் சித்தவடம புகுந்து மேல்பா, லண்ணிய
கத் தியதீர்த்தம் புகுந்தாடி முன்னுடலி னுறி னின்ற. (கூ)

பக்கியைம் பகமாகப் படரொளிகண் டிடரொழிந்து பர
மா னந்த, மிகவெழுபு சிதம்பரப்பேர் விமலேசன் றிருவடி
கண் மேவித் தாழ்ந்து, திகழ்துதிகள் பலபுகன்று திருவரு
ள்பெற் றொருவரிய சேணிற் சென்றான், ககமகிழ்வுற் றற
நெறியி னரசளித்து வாழ்ந்தனனவ் வமரர் கோமான். (௧௦)

சந்திரன்முன் சுரகுரவன் சாபமரு டருநோயைச் சகிக்க
லாற்றான், சிந்தைகவன் றெத்தலத்துந் தீராதிச் சித்தவடஞ்

சென்றா ருலை, கங்காபுனல் பருகுபுநோய் நசித்திடப்பெற்
றுதிசிதம் பரநா தன்றான், வந்துதொழூஉமாந்தரீள வழு
த்திவிடை பெற்றேகி வாழ்ந்தான் மன்னோ (௧௧)

பாதிரமோ ரெட்டினுயா வடதிசைகா வலன்சித்தவட முன்
பென்றாங், காதிசிதம் பரநாதனைநட்கபுலன் புகக்குமனத்
தவனுய்ப பண்ணைட், டீந்தபூத சிந்தைத்திச் செயறகருமா
நவாப்பிக்கு சிந்தையொன்றி, யாதமைபன்மேறுபெருக வம
ந்தனனுங் கவுதகருணைவா னுகில நாதன். (௧௨)

இப்பபலை சருபபலை யிடமேவ விடையேறி யெதிரே தோ
ன்ற, வமைவருமா னந்தவெள்ளத் தமிழ்ந்தியெழூஉ திரு
நவினா தவிபாய, வெணையுமை யா யருறுகென விளையடிக்
கீழ்ப பலமுறையாத் தேந்தினின் றன், முமைடயுலகுந் தரு
பரமன் முன்னியதெனை பன்னுமென முறையிழு ற்றந்தே.

அனைகவட திசையரசிய தடி சரிதமீயப் எருறுகென வுத்தவை
நல்கிக், கனகவ த்திமுழுதுமை கைடமொருவா குகந்தக்
காத்து மேருப, னெனவமாகென் றினிதளித்தாங் கெண்ணி
யன யாவுமளித்தியாண்டிரு செலத்து, நீணமலாபுட் பகவிமா
னங்கதைப்புறத் தின்படைக ணயயபப நலசி. (௧௪)

எறுகென விடையருளி யெழுந்தருளி மறைந்தருளி யிலிங்
கத்து ளாற்றன், செகுடைவெள விடையாதி சிதம்பரநா யகம்
பணிந்து நீசி யானசு, பிறலவந் தனியராசு வீற்றிருந்தெ

பிராணடிக்கே விளைபே ரன்போ, டோகைபெரு மியவார்ந்
தா னுக்கிரமரு திரக்கால் ஹுருகு பேரன். (கரு)

திருத்தகுகா சிபமுனிதன் றிருத்தனைய னுரைவன் றேயன்
மூன்று, மருந்தியதன் முப்புருநாட் கடையையான் கொங்
கையுறவாகல்வான் சென்று, மருந்துகட்கொணர்தருபா
வசிபெறுவா ளிச்சித்த வடத்திற் பேயிட், பருகுகொழுமன்
பாதிசிதம் பரநாதன் டிருவடியிற் படரச் சென்றான். (கசு)

சென்றுதிரு முனம்நாற்ந்துதிருந்தாதுதிபல புகன்று சிந்தை
வெட்ட, தொன்றுவருள் கொம்வேண்டி யொண்டவமாய்கொ
ருசிதைபுக் கேதுற்று வாணீ, ரின்றியமை யாதெனவவ் விரு
ப்பத்திய விசிதிசை யெறி யாங்க , டன்றனிமுக் கிளிர்கின்
டோர் கடக்குடிளைகு தோற்றினைச் சருண வேந்தன். (கஎ)

அக்குடிளை கெருடாதி யாங்கெடில நதியெனவு மருவியா
ங்கே, புக்கொழுகு நறுஞ்சுவையப் புண்ணியநீர் தினமூழ்
கிப் புனித னாகிக், தக்கதவம் புரிபலநாட் டான்புரிகா லெர
ம்புரிய சைல நங்கை, பக்கமுற வாதிசிதம் பரநாத னெதி
ருறவப் பதங்க ராசன். (கஅ)

எழுந்துதிரு வடிமலர்தாழ்ந் திறைஞ்சியருந் துதிபாடி யின்
புற்றுடி, யமுந்துதுய மொழிந்தினிய வருள்புரிய வருபெ
ரிய வரிவை போர்பாற், றழுந்துரிய வேலைபுரி தவமிதா
லோ சுரர்முனிவர் தமக்குங் கிட்டாக், கொழுந்துமதி வே
ணியனின் குலரூப தரிசனநேர் கூட்டிற் றெந்தாய். (க௯)

திருவருளின் பெருவெள்ளமாகு செலுத்தவெழுந் தருளிய
விராகிப்பமெனச் சொல்லகே, யருண்மூர்த்தியையும் ஓபனத்துதிக்கு
மகத்துப்புரவாரசிரியாய கமல ஞேகன், வ்நதிகக பதியுள
சந்தவானமுந்தஞ்சென்றுசெரபி வருமே ராடன், மருவிய
புரிந்தவத்தகாரன பகிப்புந்தனாகிவட பாயுசத்தி வாய்ப்பாகாக.

இத்திருவெண்ணெய்நரின் சிப்பமனுவுசாரித்தேகி யெண்ண
பழுமதிச, சந்துந்தெவன் பாடசழைக்கடிந்தோரினைழுய
செயலைச சபாபதி வாழுமேதன, ருபதமவெண ணீறணிந்தாக
ருரியதிரு வைந்தெழுத்து முணர நலவி, யதனெநூந் தரு
ளினாறுங் கச்சேயலாம் வாழ்வாழ வைலவிரநின (௨௧)

போரதுறுமக் கிறபொரியபவமிறைழமை முக்தேனறும்
பொலியப பெறருன, மேறறியவைந் தெழுத்தினமுனைத திற
மசருடய பெயரினிது திகழப பெறற, தாமமலினிச சித்தவ
டக்கதிடீக திணபுமமி ரணமயிலாதோர,சாறபரிதிவ
லாவினிபிரகலை பொருளை யுயச்துணருக் தனமைத்தாமே.

சித்தவட நகர்வாழி திருக்கோயி னித்தியமுற சிறப்புவாழி
மத்தகளிவாழ சிவகாமி யாதிசிதம்பர நாதரடிகள்வாழி
சுத்தபரம பணைவாழி தூவெண்ணீ றுதியபஞ் செழுத்துவாழி
மெய்த்தகுதாமென்றிவாழி மேவிந் நூலுவிருந் துவிளங்கிவாழி

பலகதைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம ௩௮௮.

சிவமயம்,

ஆதிசிதம்பரேசர் பதிகம்.

திருமணங்குந செல்வமெலா மணக்கு மெட்டுத் திசைம
ணக்கும் புகழ்பூ ணக்குஞ் சிறப்பி னோங்குந், தருமணக்குங்
கொடிமணக்கு நிர்ம ணக்குந் தலமணக்கும் பலமலருந்
ததையும் வானீரூய் மருமணக்குந்தண் பொழில்கள் சூழுஞ்
சித்த வடமணக்குஞ் சிவகாமவல்லி பாகந், அருமணக்கு
மருளாதி சிதம்ப ரேச னெழிமணக்குந் திருவடிக ளுன்னி
வாழ்வாம். (௧)

தாவரச ருமுவாரப் பணிமுன் செய்த நற்றலமொன் றுதிகைக
புகா நம்பி தன்பான், மேவியவன் றிருப்பள்ளி கொளுங்காற்
பாதம் விளைந்திருகாற் சிரந்தநட்ட விரித்து நீவிர், யாவ
ரென வறியாமையா வென்று ரென்னே ளிலங்குசிவ காமவ
ல்லி யிடத்தான் சித்த, மாவ மேவியவாதி சிதம்ப ரேசன்
மலரடிகள் பலமுறையும் வணங்கி வாழ்வாம். (௨)

வாகீசப் பெருமானுர் தமக்கு முன்னே வந்தருளுஞ் சைவ
குல மணிபொற றீப, மாகாத நெறிவிலக்கித் திருவெண்
ணீற்றை யைந்தெழுத்து முபதேசித் தவர்க்குநல்கு, மாகா
தன் ஞானகுரு திலக மென்ன வருதிலக வதிதினமும் வழி
த்தொண் டாற்றிய, போகாம லமர்சித்த வடத்தின் மேவு
புனிதசிதம் பரேசனடி போற்றி வாழ்வாம். (௩)

அருண்மலியு நாவியா ரூரர் முன்னை லைவடந்தா திருப்பள்ளி
கொண்டாங் கமர்ந்த வாதிர, பொருண்மலியுந் திருச்சந்நிதா
னக் கன்னிப செஞ்சடியார் கண்களிப்பத் தெரிசித் தின்பட,
பொருண்மலிய வமர்ந்த ருளுரு சிறப்பிற் குகப்பைபுகல்சித்த
வடத்தாருப புராணம் மொய்ம்மா, னிருண்மலியு மிடற்றுத்தி
சிதம்ப ரேச னிணையடித்தா மரைகணித்த போற்றி வாழ்வாம்

முகதொழிலி னிடைதொழில்செய் முருந்த முன்னோன்
முதற்குறைப முறையந்தகிகுமாரனுகிய, பதமுதுங் கை
கருவெயுரிப் பிருந்தை, தன்னைப புணர்ப்பதனாற் புணர்ந்திட
வும பொன்றிடாமோ. சுதலைப்பகல் விகதூரிய திருவை யா
மமிக கடிமணஞ்செய் வித்தருளுங் கருணை மூர்த்தி, சித்தவ
டத் திருக்கோயின் மேவுமாதி சிதம்பரநா யகன்மலர்த்தாள்
சேர்ந்து வாழ்வாம். (௫)

மாமறைமோர் தமக்குயர்வு தருதற் கன்னோர் வழிவந்த
வில்வலன்வா தாவி யாவி, போமுறைசெய் தனைதோடம்
பூறு கென்றைப பூட்டியது தனைநிகரும் புனித மேலோ,
ஞமலய முனிக்ககல்வித் தவன்போர்த் திர்த்தமவிர்தரச்செய்
சித்தவடத் தமல னூற்றூர், தோமகல வருளாதி சிதம்ப ரே
சன் றுணையடிக்கீ மூணந்திறைஞ்சித் துதித்து வாழ்வாம்.

அன்னையுடன் பிறந்தவட்காற் றடியைம் நீக்கற் கழுதுகொ
ணர் தரவானத் தடையு மாற்ற, றன்னையுற வந்திடப சிரு
ங்க நாப்பட் டளிசித்தேத தியகருடன் றனக்கு முன்னுண்,
மன்னியுவெண் ணீறளித்தாங் கழுது கொண்டு வருமவலி

தந் திருவிசித்த வூடத்தின் மேவு, மின்னியசெஞ் சடையாதி சிதம்ப ரேசன் விரைமலர்த்தா மரையிணைத்தாள் விரும்பி வாழ்வாம். (௭)

அருள்காட்டிப் பாவனையு மையல் பூட்டி வசமாக்கு மடவார்தம் வாஞ்சை விட்டி, யருள்காட்டி யிறங்காட்டிப் பொருளுங்காட்டி யன்புடையார்க் கின்பமேலாமமையைக் காட்டிப், பொருள்காட்டும் போதகிலைத் தொடர்பு காட்டிப் புனிதாத்து விதம்பாகம் பொருந்தக் கூட்டித், தெருள்காட்டுஞ் சித்தவ த்தபரு மாதி சிதம்பரநா யகன்மலர்த்தாள் சேர்ந்து வாழ்வாம். (௮)

திருவருளாற் றமக்களித்த குலை நோயைச் செற்றிடமுன் பிறந்தானைச் சேர்வே னென்று, மருவியவா கீசருக்குத் தீக்கை செய்து மருங்கழைத்து வருதிலக வதியார் வேண்ட, வருளியுழ வாரமளித் ததிகை செல்வா னவர்க்களித்த சித்தவடத் தமலன் வானோர், பரவிவழி படுமாதி சிதம்ப ரேசன் பதமலர்க ணிதமனுகிப் பணிந்து வாழ்வாம். (௯)

சந்திரன்வான் குருசாப நீசத்தன்மைதணப்பவடைந்திறைஞ்சவரு டந்தன் ஞானைத், தந்தலைமேற் கொண்டருளித் தனது நாமஞ் சந்திரசே கரனெனக்கொ டையயின் வாரி, யிந்திரன கௌதமசா பத்தை நீக்கி யினிதருளுஞ் சித்தவடத் திறைவ னுரைநந்தனயன் பணியாதி சிதம்ப ரேச னடைமலர்த்தாண் முறைவழுத்தி நயந்து வாழ்வாம். (௰)

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

சிவகாமியம்மை பதிகம்.

பூமகட்கு நாமகட்கும் போகமாகட் குந்தனது பொருவின்
மூன்று, மாமலர்க்கட் பார்வைதரூஉ வளர்செல்வம் பெரு
ங்கல்வி வரமெய்ஞ் ஞான, மாமிவமறை யுயிரெவைக்கு
மளித்தருளுஞ் சித்தவடத் தன்னை சேர்ந்தார், தோமகற்றரு
சிவகாம சுந்தரிசே வடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (க)

ஏடுடைய மலரவன்மாற் கினிதருளுஞ் சித்தவடத் திலகு
மன்னை, காடுடைய வரன்சிவா கசியமெலா நிறைந்தொளி
ருங் காதாண் மாதா, பீடுடைய பிரமபுரப் பெருவாழ்வெங்
குலதெய்வப் பிள்ளை போற்றுந், தோடுடைய சிவகாம சுந்த
ரிசே வடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (உ)

அறம்வளரப் பொருள்வளர வவனியெலாஞ் சுகம்வளர
வமல ஞானத், திறம்வளர வத்துவிதச் சீர்வளர வருட்கா
ழிச் செய்க்கந் நாளி, னிறம்வளருந் திருமுலைப்பா னேர்ந்த
ளிதாள் சித்தவட நிலவு மேவுந், துறம்வளருஞ் சிவகாம
சுந்தரிசே வடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (௩)

ஆரணங்க ளொருநான்கா லருந்தலையா லயனரியா லளக்க
லாகாக், காரணங்கற் பனைகடந்த கௌரிசிவை பகவதிமுக்

கண்ணி யென்றுஞ், சிரணங்கு சித்தவடத் திருக்கோயில் வீற்றிருக்குஞ் செல்வி வான்மைச், சூரணங்கொள் சிவகாம சுந்தரிசே வடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (௪)

சீதளவெண் மதிநிகருந் திருமுகமுங் கருணைபொழி திருக் கண்ணேக்கு, மாதர்மடப் பிடிநடையும் வரதமுத னற்கர மும் வயங்கு மப்பு, சாதபலாந் திருப்பதமுங் காண்காட்டிச் சித்தவடத் தலத்தின் மேவுஞ், சோதிதிகழ் சிவகாம சுந்தரி சேவடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (௫)

சகமுழுதுந் தருமாதா சங்கரி நங் காளியிமா சலமா தேவி, குக்ஷையிய முகனையிருகுமரனைப் பெற்றருளுங் குமரி நீலி, பகவதியம் பிகைகௌரி பரமசிவை சித்தவடம் பணி ந்தார் யார்க்குஞ், சுகமுதவு சிவகாம சுந்தரிசே வடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (௬)

மன்னுயிர்க்கு மும்மலவா தனைநீக்க மலபாகம் வருவித் தற் கே, யன்னவற்றி னுடனைந்து திரோதையாய்ப் போகமுழு தருத்தி நீக்கிச், செந்நிலைக்குய்த் தருள்கருணி சித்தவடத் தமர்ந்தடியிற் சேர்ந்தார் யார்க்குந், தன்னருட்செய் சிவ காம சுந்தரிசே வடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (௭)

சித்தவடத் திருக்கோயிற் சித்தவடத் திருக்கோயிற் சிவை பொற் பாத, பத்திநெறி முத்திநிலைப் பாங்குறுமென் றறிஞ ரெலாம் பரவ நின்று, எத்தகைய வருளினைமை யழைழ்

நுமல மகற்றியிரண் டற்ற வாய்மைச், சுத்தமருள் சிவகாம
சுந்தரிசே வடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (௮)

மதிதலைய மலர்க்கொம்பேமறைப்பொருளே சித்தவடமருவு
மன்னே, நதிதலைய கற்பகத்தி னறுங்கொடியே யருடியெனு
நாளுந் தாளிற், பதிதலைய ராமுகுந்தன் பங்கயனு தியவம
ரர் பணிந்திறைஞ்சித், துதிதலையார் சிவகாமசுந்தரிசே வடி
கணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (௯)

பரவிவழி பாடுபுரி பண்புடைமெய் யன்பினரிப் பாரின் மேழு
ண்மேம், பெருகுபொரு ணன்மனைவி பிறங்குமகப் பேறுமு
தற் பெற்று வாழ்ந்தே, யரியபர போக்கமுஞ்சார்ந் திதுவா
கச் சித்தவடத் தாரு மன்னை, சுருதிபுகல சிவகாம சுந்தரி
சே வடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (௧௦)

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருத்தொண்டர் பதிகம்.

கவுணியர்கந் றவக்கலையே காழியர்தம் பெரிசையே கனிந்தா
ருள்ளத், தவிர்மணியே திவவின்விளக்கே யாரமுதே பேரரு
ளே யரிய போக்க, சிவமயமே யெவருமுயர் திருமணத்
தேதப் பெருமணத்திற் செய்த வாழ்வே, கவுஞானமொன் பல
மொழிந்தான் கழல்புகுதும் வழியொழுகக் கருது வாயே.

மாதினியார் புகழுரைப் பதியிலை முன்னாகிணிகொண் டவியபேரா
ற்ற, மாதவமே யுருவாகமாகிலைந்தார் மேணிலத்தார் வழிபெற்
றேற, வாதரமுற் றரன்பணிகொண் டவணியிலை வைதீரி
த்த வமல வாழ்வை, மெதருவாகிசாமணிவிளக்கதனைத் தூய
க்கமழ மேவி வாழ்வாம். (௨)

சைவமலாச் சமணுறு சமயமெலாந் துருமிடர்யார் சார்ந்தா
ரேனு, முய்வரிதென் றுணர்ந்தவரு ளுந்தவம ணுற்றவண்
வந் துறுவெஞ் சூலை, கைவுறவா வணிமலை காளருள்பெற்
றதிகைநகர் நயந்து பாடித், தெய்விகமாண் சித்தவடத் தும
ர்நாவுக் கரசடிகள் சென்னி சேர்ப்பாம். (௩)

வானத்தார்க் கும்பருஞ்சீன் மயப்பிழம்பே யருணிறைவா
ரிச வாழ்வே, ஞானத்தாற் றொழுவார்சிலர் ஞானியர்யான்

ஞானத்தாற் றொழுகிலேனெவ், ஞானத்தாற் றுதித்திலேனப்
ய்க் காமருந்துண் டாங்கெமக்கே யருளா லோங்கு, மீனத்
தார் துன்னெறிக்கே யொழுகுவனோ வென் றுவேழை யென்
செய் கேனே. (௬)

திருக்கயிலை திருக்காவிலைத் தீருஞ்செல வரியதெனத் தேற்
றற கன்றே, யருக்கவொளி புறப்பிழப்பு அமுர்த்தியுஞ் சென்
றனையல்லா லுபதீ யெண்ணணி, யிருக்குமிடத் தருவருகிற
இதுவையாற் றிடைதிகழ்ந்த திருமடித் தனத்த, பெருகருமா
வாகீசப் பெருந்தகைமாவெப்பவ நோய்பேறியபாமை (௭)

அருட்கடலைக் குணக்குன்றே யடியவைத் தராமிழவைகதிய யா
ருந் தேவே, யிருட்கடிவெண் டூசமொனான வின்புருவா யமர்
த்தருளா வாகீச வாழ்வே, பெருட்கலைஞ் ஞன்னவுண்ணத் தேத
விடாத் தெள்ளமுதே யமலனே, வெருடகொடியார மய
லகற்றி மெய்ப்பொருத் தெறிப்புகுத்த விடுத்தாள் வாழிய (௮)

சித்திரையிற் சித்திரைநாண் மணமொழிய வெண்ணெய்நல்
லூர்சென்று பாடி, மெய்த்த திருத்துறையூரி லுபதேசத் தவ
நெறியின் விசாகத் தேற்றுங், கத்தினமே யிரவிருகா லரணி
ருகான் முடிசூட்ட வமாந்தாங்கின்றுஞ், சித்தவடந் தனிப்
பளளி கொண்டருளாவனைத் தெண்டாபதஞ்சிந்தைசேர்ப்பாம்.

திருவாத நகர்மணியைச் சேவேறி மாவேறித் திகழும் வா
ய்மை, யுருவாதல் புரிமணியை யொளிமணியை யணிமணி
யை யுணர்ரா னூரு, மொருவாத குலமணியை யுண்மை

நெறி கடைப்பிடியா நல்லடிக் குத்தர், பெருவாதந் தெறுமணி
யைப் பிரசமலர்த் தாளவணங்கிப் பேணி வாழ்வாம். ()

வேதசிவா கமபுகலும் விமலபரா சிவனைசொல் வேந்தரெ
ன்னு, மோதிநிலைத் தருந்திருநா வுக்கரசென் மகாமதவே
யொழியா மோதி, யெதிர்தருஞ் சிவபரமா மிறையருளாற்
சிற்றவடத் தெய்தி யின்பம், பெறுமொரு வப்பூதி பொற்பதமே
யற்பொடுநாம் போற்றி வாழ்வாம். (௧௯)

ஈன்பரவு நம்பியவல் லாரூர பெருந்தகையார் மதிகொள்
மேனி, யான்பரவு கொடிப்போல்க வகிலமுமதிக் கிரதமென
வருட்டெய் வேந்த, தேன்பரவச் செயற்கேவு கருத்தாருந்
திலகவதி யார்தஞ் செய்ய, வான்பரவு மலர்த்தாளை கை
தொழுவார் சைவநெறிக் கதிபரமாமே. (௨௦)

உலகமெலா மேமேடற வோங்குசைவ நாடேற வுண்மை ஞா
னத், திலகவதி யினவலென்த திருநாவுக் கரசனெனத் திகழ்
வாகீசர், குலமகவாய் வரப்பெறுங் குறிக்கிறைஞ்சுநெறித்
தவத்தின் குணமேவாய்ந்த, புலனிகழ்மெய்ப்பெருஞ்செல்
வர் புகழனார் மாதினியார்ப் போற்றி வாழ்வாம். (௨௧)

முற்றிற்று.

MAHAMAHOPADHYAYA
U.V. SWAMINATHA IYER LIB.